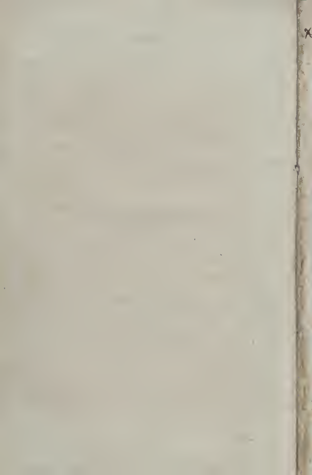

DIARIUM CHRISTIANUM.

Edur

Dagleg Jdkun af øllum Drottens Dags Verkum, med Samburde Guds tiju Bodorda vid Skøpunarverkid og Miñingu Nafnsins JEsu.

Skrifad og Samsett Af

Sr. Hallgrijme Peturs Syne Anno 1660.

Editio V.

Selst Alment Jnbunded 7. Fiskum

Þryckt a Hoolum i Hialltadal Af Joone Olafssyne, Anno 1773.

Psalm. 33. v. 6.
Himnarner eru fyrer ORD DROTTens giørder, Og fyrir ANDA hans Muns allur beirra Her.

Sunnudags Jdkun.

SA Fyrste Dagur Vikunnar, er Sunudagurin, han er sa Fyrste Dagur Skej unar-Verksins. A honum byriadi DRottenn vor alla Hlute af ongvu Efni fyrir Ord sijns Almættis ad skapa med þvi moote sem Moyses greinir, Genes. 1. Cap. J Upphafe skapadi Gud Himin og Jord, etc. Adur en þad ad neckur Dagur vard, þar næst skapadi han Lioosid, og adgreindi Lioosid fra Myrkrunum, og Dagin fra Nootturie, Þetta var

nu þad fyrsta Dags-Verkid DRottens.

Vill mijn Saal, med þvi þu af þessu skapada Liooſe, hefur Not og Gagn haft fra þeim fyrsta Deige þinnar Fæþingar, allt til þessa Tijma, þa giættu ad, hvad þitt Verk a ad vera nu i Dag, þar a mooti. Þetta Verk giorde DRottenn hier til Nytsemdar og Gagns, giordu þvi aptur i Dag þitt Verk til Þienustu og Þocknunar þijnum Gude.
1. Athuga þad, ad Gud skapade Liooſed, og gaf þad Jordunne, og þeim Skiepnum sem skapast skylldu, til Upplijsingar. Þigg þu þessa gooda Giof med Þacklæte og lofa og prijsa Liooſſens Skapara.
2. Minnstu ad fyrst þad var Guds Verk, ad skapa Liooſid, þa sie þar a moote þitt Verk, i Liooſinu ad lifa og framganga so sem þvi vel soomir og hæfir.
Þar eru til fierdeilis Sexslags Lioos.
1. Lioos Natturunnar. 2. Lioos Gud-

doomlegt. 3. Lioos Raadarinnar. 4. Lioos Trwarinnar. 5. Lioos Hugskotsins. 6. Lioos Dijrdarinnar.

1. Lioos Natturlegt lyser Lijkamanum, þad þacka þu Gudi, og misbrwka þad ecki til Synda og Glæpa.

2. Lioos Guddoomlegt er Dijrdinn DROTTins, i hvorri hann bijr, til hvers Liooss ad einginn daudlegur Madur kann ad komast. Geyslinn þessarar Dijrdar er HErrann vor JEsus, Lioos af Lioosi, hañ er vort Lioos, lijsandi oss til eilijfs Lijfs, þetta Lioosid elska þu ollu framar.

3. Lioos Raadarinnar er Guds Ord, þad ydka þu, og eptir þvi gacktu fram, i ollu þijnu Lijferni og Athæfi.

4. Lioos Trwariñar er stadfast Hiartans Traust, sem þu eptir Heilogu Guds Ordi, i Nafni JEsu Christi, setur a þann lifanda Gud, þad nær þu til DRottinns Fyrirheitum, so þad skijni fagurt i goodum Verkum.

6. Lioos Hugskotsins er þijn Skynsemi

 heñar,

hennar neytt, þier og ødrum til Gagns, enn misbrwka hana ecki ødrum til Skada.

6. Lioos Dÿrdarinar er eilijft Lijf; laattu þig af Hiarta eptir þvi langa, og kapp kosta ad nÿta so hvørs Lioosins, sem Gud þier gefur, ad þu um sÿdir niioota megir, þess eilijfa Dÿrdar Lioossins.

J þridia Lagi hygg þu ad, Gud adgreindi Lioosid fraa Myrkrunum, adgreindu einninn Verkinn Lioossins fraa Verkum Myrkranna, Verkinn Lioossins elska þu, og kostgiæf Daglega Herklædum Lioossins ad strijdast. Verkinn Myrkranna hata þu og kasta þeim fraa þier; Tiendu þig vid Lioosid Guds Orda i Lioossins Barna Selskap, so þu verdir med þeim, Lioossinns þess eilijfa Hluttakandi.

J Fioorda Maata Hugleid þu þad min Saal, þa Gud leit a Lioosid sem hann hafdi skapad, þa saa hann þad var gott, þau Ord standa vid hvørt Drottins Dags Verk, og þar þad verdr i einum Stad undanfellt, þa stendur þad tvisvar vid hitt annad, strax

þar

þar epter, Kappkosta þu af ollu Hiarta, i Krapti DRottinns, og fyrer Styrk hans Naadar, ad lifa so i þessu naatturlegu Lioosinu, og haga so þinu Skilnings Lioosi, fyrir Guds Guddoomlegu Lioosi, epter Drottins Orda Lioosi, med skiært lioomandi Truar Lioosi, ad þad verdi fyrir Augum DRottinns gott halldid og metid, so muntu fyrir hanns Naad, þess eilijfa Dyrdarinnar Lioosz nioотandi verda.

Mier virdist so sem þad fyrsta Bodord Drottinns hneigist ad þessu hanns fyrsta Dags Verki, þviad lijka so sem Himin og Jord, þa so fyrst myndud, voru so sem Efni og Materia til allra þar af myndadra Hluta: So er Otti DRottinns og Elska til hanns, Efni og Upphaf allrar Dygdu, og Undirstofn allra goodra Verka, sem befolud verda i ollum hinum Bodordunum, og þvi hefur Lutherus sett fyrst i Utleggingu hvers Bodordsins, þessi Ord: Vier Eigum Ad Ottast Og Elska Gud. Og so sem Lioosid upplysir og fagurt giorir,

allt hvad þad askyn, so giorir sinn Kynning þess sanna Guds, (falin i þessum Ordum, Eg Er Drottinn Gud þinn) eitt stodugt Trwnadar Traust a hann, og oll Godverk sem giord verda eptir Bodordum Drottins, lystileg og fogur, þo þau i sialfu sier veik sieu. En so sem allt er Osynilegt, Ofagurt og Oasialegt i Myrkrinu; So eru an Guds Kynningar, Guds Otta og Elsku og Trwarinnar, oll vor Goodverk Faanyt, Ofogur og Ogilld, hvorsu kostuleg sem þau kunna ad synast.

Nafnid.

Hessi Dagur verdur i voru Maali kall adur Sunnudagur, og þad eftir Heidinna Manna Vijsu, hvorier jad Soolina, so sem Gud tilbadu, vegna sinnar Fegurdar og kroptugrar Verkunar a Jordunni, hvoria þeir og i voru Gomlu Maali, kolludu Sunnu; Þetta Nafnid maa giefa þier gooda Eptirtekt.

Fyrst vijsar þad þier i Spaadoom Ma-

lachlæ

lachiæ Spaamans, þar verdr vor HErra JEsus kalladur Sool Riettlætisins, Mal.
4. Vid Soolina lijker honum og eirninn hinn heilagi David, Psalm. 19. Þar Samlijking lætum ockur niju Saal i nockrum Portum yfirskoda.

1. Soolinn er su fegursta Skepna sem ber fyrir vorar Sioonir, af ollum skopudum Hlutum. JEsus er sa allra frijdasti og fegursti i sijnum Heilagleika, og skiært skijnandi Riettlæti, i ollum sijnum Daasemdar Verkum, bædi fyrir Guds og riettrwadrar Saalar Augum.

2. Soolinn er so sem Herra og Hofdingi allra Himintunglanna, og giefur þeim ollum Lioos og Liooma af sijnu Byrtu. JEsus er Herra og Hofdingi, allra himneskra Hyrdsveita, og af honum hafa þær alla sijna Prijdi og Fegurd, so sem sijnum Skapara.

3. Soolinn upplijsir, vermir og þijdir Jordina, og giorir hana med sijnum If. Friooffama.

JEsus upplijsir, vermir og þijdir vor Steinblindu og Jskolldu Hiortu, og med Jl heilags Anda giorir hañ þau Frioossom til goodra Verka.

4. Soolarinnar Kraptur nær lijka ofañ i Fylsni Jardarinnar, mykiandi Frostid, sem hindrar Sædisins Grooda, lijfgandi Sædid svo þad uppsprettr og Avoxt færi. JESu Christi Kraptur nær og so ofann undir Fylsni Jardarinnar, mijkiandi alla Ofurkiælu Daudans, eydandi Magt Diøfulsins, og hann lætur alla nidursaada dauda Lijkami, upp aptur rijsa, og þa Gudhræddu eilijflega bloomgast.

5. Soolinn afbrennir, og uppskrælna lætur Hardlendis Grasid, þar einginn Vokvenair ad festast. JEsu Christi Reidi Hiti fortærir um sijdir øllum Ogudlegum Jdrunar og Trwar-vokvalausum Mønnum, sem þverskallast og forherdast mooti Naadar Skyni ÐRottins, og forsmar hanns heilaga Ord og Verdskulldan.

6. Sooliñ er Prijdi Himinsins, Friooſ-
gunar

gunar Kraptur Jardarinnar, og Unadsemd Skepnanna. JEsus er Prijdi Englanna, Blessan Mañaña, Unadsemd Trwadra.

7. Sooliñ burtdrijfur Myrkrid og gledur med sijnum Lioома, þa sem i Myrkrunum Villt fara, og eckert mᴂ skylast fyrir hennar Hita. JEsus burtdrijfur Myrkur Syndanna, gledur þa sem i Mootlætis Myrkrumum reika, med Lioома siña Naadar Fyrirheita, og fyrir hañs Augsyn, kañ eckert ad vera hulid.

8. Soolinn er sett af Gudi, til Teikns og Tijma Adgreiningar. JEsus er ollum Trwudum hid allrawijsasta Teikn og Merki Guds N adar og eilijfrar Sᴂlu hiᴂlpar, allir vorir Lijfs og Dauda Medlætis og Mootlætis Tijmar standa i hañs Valldi.

Sᴂl mijn, hvort siñ sem þu sier þa skopudu Sool skiæra uppreña ad Morgni Dag sins, þa lᴂttu þier til Hugar koma, hvad Herrann þinn JEsus muni i sinni himn-

efFri Prijdi fagur vera þa hann ad Morgni þeß ſijdarſta Dags, kiemur i Skyum Himins.

Fyrir Soolarinnar fogrum Geiſla, lúka Menn ſijnum Hwsgluggum upp, þa verdur Hwſid fagurt, lyſtilegt og ſkiemtilegt. Liuktu upp Gluggum Hiarta þijns mijn Saal fyrir Ordi DRottins, þa munt tu finna og ſia þar wt af eina andlega himneſka Gledi og Skemtan.

J Annann Maata kallaſt þeßi Dagur, DRottins Dagur, og þad vegna þeirra Stoormerkia ſem Drottinn a þeßum Viku Degi giort hefur.

Þad fyrſta var Uppbyriun alls Skopunarverkſins, ſem aadur er ſagt.

Þad añad var Utleidſla Jſraels Lijds wr Egydimorkunni, yfir Ana Jordan, þa ſkiptiſt Vatnid i tvent, fyrir Almætti Drottins ſo Joſua leiddi Foolkid eptir Orkñi og Naadar-Stoolnum, þurrum Footum þar i giegnum, inn i Canaans Land.

Þridia var Jñreidinn JEſu Chriſti i

Borg-

Borgina Jerusalem a Palma Suñudag, so sem Josua a Palma Suñudag, for med Israels Lijd yfir Jordan 1510. Arum þar fyrir.

Fioorda var dyrdarleg Upprisa JEsu Christi fraa Daudum, hvers vegna hann hellst ber þetta Nafn, ad kallast Drottins Dagur.

Fimta var swo mikla Opinberan þeirrar Spaadooms Sioonar hiñs heilaga Johannis, sem hann umskrifar i Opinberingar Bookinni.

Siotta er Kienning Orda DRottins, sem oss verda kiend og opinberud, nu aa hvorium Sunnudegi, og JEsu Christi Lijkama og Bloods Hlutteknine.

DROTTiñ skapadi Himin og Jord, fyrst a einum Suñudegi, JEsus Endurskapadi oss, og giørdist sialfur vort Lijfs, Naadar og Dijrdar Lioos; a sijnum Upprisu Degi, og svo sem einn hiñneskur Josua, og Hertogi Lijfsins, leidir hann oss med sinni Upprisu, þurrann, sliettañ og Hættu-

lausann Veg, gieignum Dauðans Flood til Himnariikis. Og fyrir Kieñingu sijns heilaga Ords, innkiemur hann i vor Hiartans Herbergi, og opinberar oss Leyndardooma Guds Rijkis.

Mijn Saal, minnstu þessara DRottins Stoormerkia, aa þessum Degi, og vert Þacklaat. DRottni er þessi Dagur eignadur, taktu hann ecki fraa honum mijn Saal, rændu ecki DRottinn sijnu. Laattu hann ecki verda hier af þinni Tilstofnan, neinn Diofuls Dag, hvorna þu ecki Diofslinum med illu og Oguðlegu Athæfi, Þrætum, Deilum, Bakmælgi, edur ofmykillri Aastundan holldlegra Hiegoomaskapar Leika, þvi þessi Dagur er DRottins, honum eigum vier ad sijngia og spila i vorum Hiortum, og yfir allt fram, varastu Guds Ord ad forsmaa nie forsooma, þvi þess mun DRottinn þrongleg hefna aa sijnum Dijrdar Degi, sem hier er skamarlega giort aa hanns Þioonustu Degi, þess hliitur Madur med Sorg ad sakna aa Degi Re-

ddinnar, sem hann fyrir Hölldsins F jsnar Sak.r forsoomar a Degi Naadar.nnar. Hölldsins þarfleg befelud og leifd Verk, giordu a þeim Sex Virku Dogum, eñ DRottins Verk giordu, og lat þier þ.u uñhugad vera ad giora a þessum Drott ins Degi. Enn þad kallast Verk DRottins, ad heyra Guds Ord, elska þad og ydka, og odrum kienna, Naunganum naudstoddum ad hiarga, Gud ad lofa og prijsa, og honum Þackir ad giora i Sofnudi DRottins, aňad hvort med Lijkamanum þar staddur (hvad ecki ætti viliandi ad forsoomast) edur med Hiartanu, fyrir Gudi a Himnum, hvad ei helldur maa gleymast, hvar sem Lijkamiñ er staddur, þa muntu faa ad hallda einn eilijfann DRottins Dag, med øllum Guds Bornum i Himnarijkis Dijrd og Gledi.

JESUS.

Mik

MInn Elskulegi, Blessadi HErra JEsu! þu ert sannarlega sa dasamlegi Verkmeistari þijns himneska Foodurs, i ollu Skopunar-Verkinu, þvi an þijn er eckert giort hvad giort er, þu ert þo ecke ad eins Liooßsins Verk-Meistari, helldur og eirninn þa ertu sialfur þad sanna Lioos, sem upplyser alla Menn, sem koma i þennann Heim, þu medkienner þad sialfur segiandi: Eg er Lioos Heimsins; þu hefur þær fegurstu Liooßsins Tegunder i þvi, ad Liooßid skijn oß innberlega fyrir ollum, og bannar aungvum sijna Byrtu. Je su Christe, minn DRottinn, þu lijser ollum sem þad gyrnast til eilijfs Lijfs, þvi skipar þu og ollum til þijn ad koma, og þar uppa hieckstu fyrir ollum opinnberlega nafinn, med wtbreiddum Fadmi a Krossinum, so aller mættu þiggiar Naadar nioota svo eg sem adrer.

Liooßid er sw fegursta Skiepna. HErra JEsu þu ert sa fegursti og friijdarsti a med al Mannanna Sona, i Riettlæti, Sakleysi,

Almætti, Raad og Myskunsemi. An Lioos sens sijnist einginn Hlutur fagur. An Þijn minn HErra JEsu, er einginn Hlutur fagur allar Holldsins Vellystingar og allt Holld sins Epterlæti og Heimsins, er aan Þijn Ofagurt, Olystelegt og Skadlegt, og oll Goodverk Onijt.

Aller glediast vid Liooseð. Herra Jesu, Þu ert Lioos mijns Hiarta, vid Þig eirn gledst mijn Sorg-bitna Saal og Sampitska.

Myrkrana Ogn og Skielfing, flyr fyrer Lioosenu. Aull su Ogn og Hrædsla, sem meier stendur af mijnum Syndum og Myrkrana Verkum, flijr wr mijnum Huga, Þa eg sæ Þig riettelega siedann, minn goode JEsu, aller meiga Þeir vera Ottalauser, sem Þig sier Naalægann hafa, Þu blessada skijnanda Fagnadar Lioos.

J Lioosenu Þeckia Menn sig og adra. Minn HErra JEsu, Þa eg sie Þig i Þinne beyssku Kvøl og Pijnu, Þa sie eg Þar med minn Speigel, hvad eg munde hafa aatt veg na minna Synda Eilijflega ad lijda. Þar sie

sie eg og lære ad þeckia þinn Himneska Fodur, og hanns heitu Hiartans Elsku til mijn svo sem þu sialfur þar um talar, Joh 3. So elskade Gud Heimenn, ad hann gaf sinn Eingeteen Son, etc.

Men falla sier ecki til Skada, þar þeir eptirfylgia Liosenu. Eingenn fellur sa i eilijfa Glotun, sem þier minn HErra JEsu eptirfylgir, þvi þu giefur þeim ollum eilijft Lijf sem a þig trwa.

J Liosenu rata Menn þann rietta Veg. HErra JEsu, þu ert Vegurenn, Sannleikurenn og Lijfed, Eflaust ratar sa rietta Leid giegnum allar Synder, og i sialfann Daud ann inn i þaa Himnesku Gledi og eilijft Lijf, sem þier eptirfylger.

J Liosenu sia Menn þad adur var hulid. J þier HErra JEsu, siaum vier þaug heitu Myskunar Jdur vors Guds i hver ium þu hefur vitiad vor, svo sem eitt skiært Lioos, upprunnenn af Hædum, Luc. 1. hvor an þijn hefdu ad Eilijfu ollu Mannkyne... hulenn vered, og i þier siaum vier alla ley-

nda

nda Doema Guds Rijkis, um̃ vora Sꝍluhiaup, hvorier adur voru ollum Heime dulder.

Lioosid Þverrar ei nie myrkar, misser og ei hellldur neitt af siñe Byrtu hvorsu morg Lioos sem af Þvi einu kveikiast. Herra Jesu, yfirhvorsu marga sem þu Myrkunar Þig, þa lijdur Þo Þijn Myrkun og Giæsska ongva Skerding, og hvad margar Skepnur sem þu forsorgar, þa eru Þijn Audæfe ecki ad miñe, Þvi þar er noogleg Nad hiaa Þier, og Nægd Fagnedarens, til Þinnar hægre Handar. Miñ Herra JEsu, lattu mig Þijna vesolu og alls Þurfande Skiepnu, faa og odlast Not, Gagn og Glede, af ollum Þessum Þijnum Dyrdarlegum, fullkomnum himneskum Lioosf Tegundum, hier stundlega mier til Leidriettingar og Huggunar, annars Heims eilijflega mier til Gledi eñ hier til Dijrdar.

O Drotteñ JEsu, Þu adgreinder Myrkred fraa Lioosenu i Skopuneñe. Eins giorder þu i Þiñe Kieñingu, þad mær siaa Þijnu

þijnu Samtale vid Nicodemum, þar þu seiger, ad þeir sem illa giora, hate Liooſed, hafandi Myrkur Hræſneñar ſo ſem Skylu ſiña Illverka. Eñ þeir ſem Sañleikañ giøra, koma til Liooſſens, þvi þeir ſkamaſt ſijn ecki fyrer ſijn Verk, med þvi þo ad noꝛckud meigi a þeim vera breſtott, boged eda hlyckiott, eda i nockru Oſullkomlegt, eda Oſagurt, þa bæteſt þad allt, rietteſt, fegraſt og forbetraſt af Lioóma þijns Riettlætis og þiñar Forþienuſtu.

Miñ HErra JEſu! Geſdu mier bæde i Lærdoome og Liſnade ad geta ſkynſamlega adgreint Liooſed fra Myrkrinnu, ſvo eg ſeige ecke þad gooda Vont, nie þad Vonda gott, og ad eg aflegge Verkiñ Myrkraña, eñ iklædeſt Herklædum Liooſſens. Þu adſkilder HErra JEſu Dageñ fra Noott uñi, ſo Madurin ſkylldi a Deigenum viña, og af Dagsviñuñi þreyttur, a Noott eñi hvijlaſt. Da ſamleg eru oll þijn Verk, oll eru þau Myſkun og Sañleike. Lof, Þacker og Heidur ſie þier, fyrir alla þijna

Giærd=

Giædſkulega Vorkunſemi og Myſkunſam-
lega Fyrerhyggiu; Miñ DRotteñ JEſu;
Eg veit ad ſvo ſem ſa fyrſti Dagur haf-
de bæde Morgun og Kvolld, og eptir þiñe
Skyckun kom Myrkred aptur i ſtadeñ Li-
voſſins. So verdur og Dagur miñar Æfe,
ſitt Kvolld ad hafa uñ ſijder. O! Herra
Jeſu, lattu þa Umbreyting Lioſſens mijns
Natturlegs til Daudans Myrkurs ſkie
epter þijnu Ordi, og epter þiñe Skyckun.
Vardveittu mig fyrer illum og ſkamarleg-
um, ok haſtarlegum, oforvarandis Dauda.

Þu lietſt añañ og hiñ þridia Dageñ
aptur ſæra þad fagra Lioos yfir Verolld-
ena, eñ at þeim fioorda Deigenum vard
þad eñ fullkomnara, þa bæde lijſte Sooleñ,
Tungled og Stiornurnar. Fagurt er þad
Natturlega Liooſed, þo hlijtur þad i Da-
udanum ad Forniyrkvaſt. Fagurt er Li-
ooſed Skynſemeñar, þo verdur þad ad fol
na. Lyſtilegt er Liooſid Augnaña, þo ver-
dur þad ad forblindaſt: Jaa, allt ſlockuar
þad wt i Daudanum. Þad þriggia
Daga

Daga Liooſed hlytur ad þverra, enn þad fivorda Dags Liooſed koomar ad eilijfu, þaa þu minn HErra JEſu verdur vort eilijft lioomanda Lioos, og Sool i Uppriſuñe vorre, og ſijdañ til Eilijfdar, þar lioema þeir Riettlaatu i kriingum þig, ſvo ſem lijſandi Stiørnur ad eilijfu.

J þeirre Sæiu Von, laattu mig minn HErra JEſu epter Orde þijnu gladann i Fride fara. Þu ſaaſt HErra JEſu, ad Liooſid ſem þu hafder ſkapad var gott. Allijttu nu þad veika Trwar Lioos Korned ſem þu hefur ſiaalfur fyrir þinn heilaga Anda, i mijnu Hiarta tendrad, ſvo ad þad verde af þier gott halldid. Giørdu Skilnings og Skynſemdar Liooſed mitt gott fyrir Augum þijns Himneſka Fødurs, med þiñe Medalgaungu, og bleſſa þu mier Dag ſins, Lioosſens og Soolareñar Lioos og Liooma, og leid mig um̃ ſijder til þeſs eilijfa gooda Liooſſens, miñ goode Herra JEſu, AMEN!

Maanudags Jdkun.

SA Annar Dagur Vikunnar, er Minnisdagurinn, at honum var þad Verkid DROttens i Skopuninni, ad giera Festing Himensins, med hvorre hann Adskilnad giørde, at millum Vatnanna, þeirra sem under Himnenum eru, og hinna sem eru yfir Festinguñe.

HAR a mooti minn Saal, skalltu i Dag vera þitt Verk. Fyrst, ad þu aſiaaer og lijter Himenenn upp yfir þier, hvar ad er eitt fagurt og forprijdelegt DROttens Handaverk. Eg vil allijta Himenenn, þad Verked þinna Handa, sagde David, Psalm. 8. Hanns Dæme eigum vid ad fylgia. DROtten sialfur skipade Abrahame ad lijta upp til Himens, þa hann fieck Fyrerheited, um Margfiolda sijns Sædis. Lijttu og lika til Himens, min Saal, og lærdu þann sem hann hefur skipad ad Ottast, so sem Allmattugann HErra, og elska sem einn goodann Fodur,

hvør

hvør ed eitt soddann fagurt Tialld vtbreid-
de, yfir þijnu Hofde, og varnar þar med
þeim efre Votnunum yfir þig ad falla so
þau meiga ecke dreckia þier, helldur skamt-
ar hann Goodgiarnlega ofann til þijn,
Himensins Regned, sem þier og ollum
Skiepnum til Nota og Þarfenda, vøkvar
og frioofgar Jordena, og þacka þu so
Milldum og Goodgiornum Forsorgara.
Þar med þaa gled þig i þijnu Hiarta, af
Tilhugsun þess eilijfa Lijfsins, þvíad hafe
Gud so forprijdelega Tialldad yfir þijnu
Hofde i þessu þijnu Eymdafulla og auma
Lijfe sem kallast maa eitt Þrælbooms
Hreyse, hvad miku Prijdelegar mun hañ
þaa Tiallda bæde yfer þier og kringum
þig, i þeirre eilijfu Dijrdenne, sem med
riettu maa kallast JEsu Christi Brwdar-
Hws? Siaa þu og Gaumgiæf, miin
Saal, hvad fagurt Tialld DRottenn
breider yfir þig, þier bæde til Gagns og
Virdingar. Breid þu þar aa moote und
er hann þijna Hiartans audmiwka Hlijd-
ne,

Hlijdne og Audsveipne, so sem Israels Menn breiddu siin Klæde under Christum, honum til Æru og Pockunar. Giæt og ad, hvad þarsiegan Vökva DRottiñ sender hier af Himnum ofann: Send þu honum aptur Ilmandi Vökva þinna heitra Idrunar Tára, audmiwkrar Bænar, og Hiartannlegrar Packargiördar.

Par nærst athuga þu, miin Saal, ad DRottinn adskildi þau efre Vötninn frá þeim nedri, og setti eina Ofsanlega Festing þar i midli. J Heilagri Ritningu verdur Sorginni samlijkt vid Vatnid, so sem David segir i Psalm. 69. Vötninn taka inn ad renna, ad minni Saalu.

Tvennslags Sorg kann hier til ad falla, ein Lijkamleg, sem merkiast mā fyrir þau lægri Vötninn, hvorium DRottinn hefur sett Takmark, yfir hvört þau kunna ecki ad komast. Þessari þinni Lijkamlegri Sorg, settu Takmark i Guds Ordi, og lattu hana eck: uudirganga. Verid ecki Hugsiwker, sagdi HErrann vor JEsus

hia Matthæum. Þa David sorgadi Raan sinna Kvenna og allra sinna Eigna, og hann med ollum siinum Monnum græt med beiskum Hug, þa stendur, hann hafi styrkst i siinum Gudi, þad var eitt gott Takmark, og Obifannlegt Firmament. Þess giættu vel mijn Saal.

Onnur þijn Umsorgun er Andleg, hun lijkist vid Votninn þau efri, þvi hun geingur hærra. Yfir allt fram̃ attu fyrir þvi Andlega Um̃hyggiu ad hafa, og þijna Andlega Eymd og Saalar Neyd skylldir þu ætijd sorga, þvi sælir eru þeir sem Harma, enn undir þessa þijna Sorg, settu Firmament og Festingu JEsu Christi Nadar Fyrirheita, þvi þeir sem harma, skulu hugg adir verda. Matth. 5. Og i Drottni hofum vier Riettlæti og Huggun, þvi hvor sem trwir og verdur skijrdur, sa skal hoolpinn verda. Laattu ecki helldur Umsorgun þinnar eilijfrar Velferdar falla a Jordina, og snwast upp i Umsorgun fyrir Tijmannlegri Velgeingni: Oþorf Bwksorg er

oss

oss af Christo bonnud. Hanns Ord sku-
lu vera Fest ng a milli þeirrar Andlegu og
Lijkamlegu Umsorgunar, þvi so segir hañ:
Leitid fyrst Guds Rijkis, og hanns Rett-
lætis, Math. 6.

J Þridia Lagi, Saal mijn, allijttu Al-
mætti DRottinns, sem so helldur þoi þwn-
ga Vatni i Loptinu, hvad skylldi hanns þvi-
lijku Almætti Omogulegt vera? Skylldi
hann ecki kuña þijnu Hiarta vid sig ad hall-
da, og leida þinn Huga til Himnarijkis og
Himneskra Hluta Eptirlaungunar, þo þijn
Nattura sie bædi þwng og treg? Þar fyr-
ir, gled þig i hanns Almætti, enn Ottast þo
fyrir hanns Makt og Velldi.

Mier vyrdist enn nu, sem ad þessu Verk
inu megi hneigiast þad annad og Attunda
Bodord DROTTinns, þviad so sem
DRottinn setti þau efri Votniñ langtum
hærra enn þau sem a Jordunni eru, so hef-
ur hann og sett Heilagt Nafn sitt, i hina
hærstu Tign og Virding, þvi þo hier a
Jordunni eigi þeir Ypparlegu Herrar, og

allir Yfirbodarar sijna Virding og Heid-
ur ad hafa, þa skal þo, og æ, Nafnid Dr-
ottinns, umfram̃ allt, og öllu framar, ad
virdast, heidrast og Hæitignast, og med þvi
ad Gud er siælfur Sannleikurinn, og
hanns Nafn æ, og skal, af oss, og hiæ oss
heidrast og virdast, þa eigum vier Sannlei-
kans Næunganum ad un̄a, han̄ ad styrk-
ia, honum fram̃ ad fylgia, og æ milli þeir-
rar Virdingar, sem Guds Nafni er skylldt
ad veita, og þeirrar sem Mönnunum hæfir,
æ jafnann þetta Firmament og Festing ad
standa. Framar ber ad hlijda Gudi enn
Mönnum, Act. 5.

Nafnid.

MAnar þessi nefnist vor æ medal
Mæanadagur, hafandi sitt Nafn
af Tunglinu. Þad kann og ad ge-
fa Þarfsamlega Eptirtekt. Athugum þar
fyrir mijn Sæl, nockrar þær sierlegustu
Tunglsins Tegundir.

1. Tungl'd hefur sijna Byrtu af Sool-unni, (so sem þeir lærdu meina) annars er þad Byrtulaust. Þu byriar nu i Dag (sem er þinn fyrsti Ervidis Dagur i Vik-unni) þijn Naudsynia Verk, vita skalltu þad vijst, ad so sem Tunglid er halldid Lioos-laust ann Soolarinnar yfirskijnandi Byr-tu, So eru øll þijn Verk og Idia, Gudi Obeck og med øllu Blessunarlaus, ann JEsu Christi yfirskijnandi Naadar og Blessunar, þvi so segir hann sialfur: ann mijn faid þier einkis Goods orkad, minstu þvi ad byria og giøra oll þijn Verk, i Nafni JEsu, i riettri Trw med Bæn og Packlæti, eptir Guds Ordi, fylg þvi og giør þad sem Guds Ord bijdur og ler-ir, enn varastu allt hvad hann bannar ... erki lofar, hvørsu sem þad synist ... og gyrnilegt. Lat øll þin Verk fram-koma af Trwnni, og ... i Kiærleikanum til Naungans.

2. Tunglid er Ostødugt, þad ymist ver-dur mijnkar, So er oll Jardnesk Gle-

 di,

di, og Hollðsins Eptirlæti, Ostoðugt og fallvallt. Varastu þvi að festa Gyrnð þijns Hiarta við so vallt skynandi Glis Hollðsins og Heimsins. J Opinnberingar Book St. Johannis, lijkist Christni Guðs við Kvinnu þa sem Tunglið hafði undir sijnum Footum, þvi einn og sierhver Christinn Maður a fallvallta forgengilega Hluti liitils að virða hia þessari Himneſku Dijrð og Sælu. Eitt er Nauðsynlegt sagði JEsus, þa Maria sat við hanns Fætur, og hlijddi hanns Kenningu.

3. Tunglið gengur allra Himintwnglaña skiootast. Minnstu hvað skiott Manns- sins Æfistundir lijða, svo þær eru opt forri at Enda komnar, enn sialfann varir, forsooma þvi eckı Tijmann Gott að giora, so Oforsioon... dur verði Timinn, aptur við Gooðu að taka. Ef þu i nockru forsier þig eður syndgar, hvað optar skedur enn vera ætti, (þvi miður!) þa flijt þu þier sem skiotast, a medann Tiimi Naaðarinnar yfirstendur, fyrir sanna Jðran, rietta Trw

og alvarlegt Apturhvarf fraa Syndiñi, ad naa aptur Guds Naad, fra hvorri þu varst vikinn (lijka sem Tunglid med hostugu Hlaupi, so sem flijtir sier til þess Stadar aftur sem þad fraa veik), so þu faair Fyrirgefning Syndanna, ædur enn sa Dagurinn upprennur, sem eingrar Fyrirgefningar er aa Von.

4. Tunglid er vijst fagurt i sijnu fullu Skyni, þo missir þad sijna Byrtu fyrir Soolunni, þa hun upprennur. Fegurer Luckann Veralldarinnar, og Eptirlætid Holldsins; Enn hvad er hun ad reikna hiaa Himneskri Dijrd og Sælu? Riettlæti goodra Verka er fagurt i Mannaña Augti, enn Riettlæti JEsu Christi, skijn þo eñ skiærara fyrir Guds Augliti. Þad var su fegursta Kvinnunnar Prijdi i St. Johannis Opinberingum, ad hun var iklædd Soolunni. Sa er þvi fegursta Brwdkaups Klædi priiddur, sem er iklæddur þvi alskijnandi JEsu Christi Riettlæti.

5. Allar Skepnur fagna meir Soolariñ ar,

ar Byrtu, enn Tunglsins Lioomа, þvi þad skiin dausara.

Uña skylldir þu Saala miin mykle framar, þeirri fagurt skijnandi Byrtu eilijfrar Sælu, enn Daufstkijnandi Glise Heimsins fallvalltrar Velgengni. Ad glediast i Nærd DRottins, er miklum Mun æski legra enn af Veralldlegri Skemtan ad kiæt ast. Gled þig þvi, Saal miin, med Jomfrw Mariu Anda, i Gudi Heilsugiafara þiinum, Luc. 1.

6. Tunglid verkar mikid a Jordunni nidri, þo hefur þad sinn Samastad a Himnum uppi. Ervida verdur þu og rækia þitt Embætti, og hafa Christilega Umhyggiu fyrir þier og þijnum, a medann þu ert a Jordunni, þad er þijn Skyllda, eñ þo halld þu þig hier so sem Giest og Framandi, enn þitt rietta Heimili hafdu og hallt a Himnum, þar eigi þitt Hiarta, Girnd og Hugrenningar heima. Einn Christinn Madur lijr og þreytir sinn Lijkama hier a Jordunni, enn hvijlir Hug og Hiarta sitt a

Himn=

Himnum, glediandi sig jafnann i Von ept irkomandi Sælu. Med þessum Hugreñingum, kañtu þitt Ervidi liettbærara ad giora.

JESUS.

MJñ HErra JEsu, þu ert sa blessadi og Almaattugi Festingarhiminsins Verk-Meistari, a samt med þijnum himneska Fodur og heilögum Anda, þad sijna mier bædi þijn eig inn Ord og Verk, þitt Ord i þessu Verkinu var, Fiat; Verdi ein Festing. Sama var þitt Ord vid þa Canversku Kvinnu, Matth. 15. Þa þu sagdir, Fiat; Verdi þier svo sem þu villt. Þijn eiginn Verk sijna mier þad og eirninn, þvi þa þu ferdast med þijnum Lærisveinum, yfir uñ Vatnid Genezareth, i Land þeirra Gadarenita, þa sloo yfir einum hostugum Stormvindi undann Festingar Himninum, sa ed Vatnid so okyrrdi og uppæsti, ad þad villdi yfirgiefa sitt Takmark, og slaa iñ i Skipid, medañ þu svafst, eñ strax þu vaknadir, er

hastadir med þijnu Ordi at þad hvorutveggia, þa hlijddu þessar Hofud-Skepnur þier furdannlega, svo þar giordi strax mikid Logn, lijka sem bædi Vindur og Vatn bligdudust og fyrirydi sig, ad þau so diarflega hefdi geingid nærri sijnum Skapara, Matth. 8. Hvar fyrir minn HErra Jesu, þu ert eflaust sa sami DRottinn, sem hinn heilagi David um syngur og segir: DRottinn, Himnarnir eru þijn Handa-Verk, Psal. 102. Og i ödrum Stad; Hann drottnar yfir Siafarins Ædigangi; Ja, HErra JEsu, þu hefur Sioonum eitt Takmark sett, yfir hvort hañ kann ecki ad komast. O! HErra JEsu, nidurþagga þu fyrir mier, alla ageysandi Freistingar Storma, og settu siálfur eitt Takmark öllum mijnum addyniandi Mootgangs og Hormungar Votnum, og kom þu þvi med þijnu Almætti so til Vegar, ad allar mijnar Freistingar fai goodann Enda, og allt mitt Mootlæti þieni mier til hinns besta. Minn HErra

JEsu,

JEſu, ſo ſem þu ert Feſtingar Himenſins Verk-Meiſtari, ſo ertu ſiaalfur Firmamentum, þad er ein obifannleg Stadfeſta minnar eilijfrar Fridþægingar og Sœttargiordar vid Almattugañ Gud, þiñ him neſka Fodur, hvar ed i þier er vid mig og alla trwada Menn i Heiminum, eilijfleza forlijktur, þu ert ſœ faſti og obrœrannlegi Grundvollur minnar Saaluhiaalpar, þeſs gled eg mig af Hiarta. J voru Maali kollum vier þennañ Himin: Feſting, ſomu Nafni kollum vier og eirniñ Vijgi, Slot og ſterka Kaſtala, þar Menn meiga obult ir vera og veriaſt, fyrir Ahlaupi Ovinaña. HErra JEſu, þu ert þad oruggaſta Vijgi, faſta Slot, Feſting og Kaſtali, og vort beſta Athvarf, ſvo nefnir þig hinn heilagi David, Pſal. 91. Ovinnannleg Borg er vor Gud, ſegir þijn heilog Chriſtne, bœdi uñ þig og þinn himneſka Fodur, og heilagann Anda. Ohultur er eg, fyrir ollum miinum Ovinum, ſynilegum og oſynilegum, medañ eg fœ ad hijraſt undir þeſſu

allra tryggvasta og traustasta Festingar Vijgi. Minn HErra JEsu vertu mier eitt oruggt Vijgi, so eg meigi ætijd þangad Hælis leita, og eg megi her Ohræddur vera fyrir ollum Ahlaupum Diofulsins, og Umsaaturs Vielum, miña Mootstodu Manna.

J nockrum Tungumaalum verdur þessi Himinsins Festing kollud Ausspanning, Expansum edur Utþensla. Herra JEsu, þu þandir þiinar baadar wtteigdar og tog adar Hendur, og alla þijna blessada Limi aa Krossinum; þa maatti kallast, ad þu værir sialfur ordinn eitt Expansum, edur Utþensla, edur so sem wtþanid Firmament. Æ! mig fysir ad skoda gior minn blessadt Herra, i þessa þijns ægiæta Handaverks Samlijkingu.

1. Eg aa wtþandi Festingar Himin, hann lar Votnunum þeim efri ad falla yfir Jordina heñi til Skada. HErra JEsu, þiñ wtþaninn Kross-Fadmur, hamlar saññarlega Guds Reidi-Flodi, yfir mig aumañ

Synd-

Syndara ad falla, þess er eg fullviss.

2. Af Festingar Himninum wtbreidd um, eru margar fagrar leyptrandi og liomandi Stiornur. Þeir viisu Stiornumeistarar segia, ad þær hafi kroptuga Verkan a Jordunni. Drottinn minn JEsu, a þiinum wtteigdum Lijkama voru morg Saar. Þeir gömlu reikna þaug hafi verid hier um 5240. Æ! hvad fagurt lioma þau oll fyrir Augum minnar Saalar? Allar Himinsins lifandi Stiornur, kunna ecki med allri sinni Prijdi, so mitt Hiarta ad gledia, sem eitt af þiinum minnstu Piislar Saarum.

O! Herra JEsu, unn þu mier ad glediast af Benium þiinum, alla mijna Lijfs Tijd; Jaa, i minni Dauda Tijd, og ad eilijfu. Ef ad Stiornurnar krapta nockru a Jordunni, þa krapta JEsu Christi Saar þo Þusundfallt meira. S. Thomas mau bera þar Vitni um, þa hann Trwardaudur, took a Piislar Saara Aurum um JEsu, vard hann so lifandi i Trw, An

da og Ordi, ad hann med einum brennan di Huga, giordi hina merkilegustu Jatn ing og sagdi: DRottinn minn, og Gud minn, Joh. 20. Ja, minn Herra JEsu, þyn heilog Pijslar Saar, verkudu ei ad eins ofanfyrir sig, so sem Stiornurnar, helldur verkudu þau og einninn uppfyrir sig til Himnanna, edur á Himnum, þvi. þau blijdka og Fridstilla Almattugann Gud, vid oss auma syndugu Menn, og wtvega oss so eilijfa Saattargiord hiá honum.

3. Undann Festingar Himninum wtbreiddum, skamtast ollum Skepnum Regnid, sem stillir þeirra Þorsta, og vokvar og frioofgar Jordina. DRottinn minn JEsú, wt af þijnum blessada wtteigda og togada Li.kama, flijtur ofann til mijn þad heilsusamasta Svala Vatn þijns blessada Bloods, sem wtslockur allann Þorsta minn ar þreittrar Saalar, þvi þad hreinsar mig af allri Synd, 1. Joh. 1. Þad er sa Vokvinn sem Frioosamt giorir Hiarta mitt

til

til goodra Verka Aſtundunar, þvi þad hr-
einſar ni na Samvitſku af daudlegum
Verkum, til ad þioona Gudi lifanda.
4. Af Feſtingar Himninum ſtendur og
Vindblærinn, Ofurhitanum til Stilling
ar, og Varmiñ Ofurkulldanum til Myk
ingar. Minn HErra JEſu, þu med þijn
um alſærdum wtteigdum Lykama a Kroſs
inum wtvegadir mier hiaa þijnum himn
eſka Fodur, Jaa þu ſendir mier ſiaalfur,
þiñ heilaga Anda, hvor med ſijnum Gud
doomlegum Innblæſtri hugſvalar mier i
Ofurhita Freiſtinga og Eymda; Og med
Varma ſiñar Guddoomlegrar Aſtar mijk
ir alla Orvæntingar Kiælu Hiarta mijns,
og giorir mig, aadur Jsfalldañ, ef ei heitañ,
þa þo varmann i þinni Elſku, Bæn og Hi-
artañlegri Þackargiord og Naungans
Kiærleika. ÓDrottiñ miñ JEſu; Laattu
mig nu i Dag og alla Tijma hafa Not, Gl-
edi og Gagn af ollum þeſsum þijnum Vel-
giorningum, ſvo eg undir þijnum wtbreidd
um Bleſſunar Fadmi vaki, ſofi, lifi og
deye

deye, Amen.

Pridiudags Idkun.

Nu er hinn pridie Dagur Vikunnar
Hann er Pridiudagurinn, a henum
adskildi Gud Vøtnin og
Þurrlendid, Siooin og Landid, so
siaist mætti þurr Jørd; Þar eptir
plantadi hann a Jørdunni med sijnu
Almættis Ordi, allrahanda Grøs
og Jurtir, og allshaattud bloomg-
ud Trie, etc.

Nu M þetta aatti nu mijn Saal ad
þeinkia, og giæta ad vandlega hv-
ad þitt Verk a nu þar a mooti
ad vera, sem er þetta hellst og fyrst, ad þacka
þeim goodgiarnasta Gudi, sem so hefur
øllu vijslega, volldugiega og þarfsamlega
nidurskickad, og til Stadar komid. Alldrei
skylldi Madurinn so sijnum Fæti a Jord
stijga, og alldrei so þvo sig i Vatninu, eda
svala so þar a sijnum Þorsta, og alldrei
hell-

hellדur ſo Gros edur grænkadann Skoog lijta', ad þeſſara allra Hluta milldur Giafare, og Almættugur Skapare, hafe ecke ſijna ſkylldugu Þock þar fyrer; enn Gud nade vora Gleimſku, og læte oß ecke giallda vors Oþacklætis og Athugaleyſis.

J ödru lage, mijn Saal, minstu a, ad Syndeñe verdr i heilagre Skrift, ſamlikt vid Vatned. Vær inndreckum daglega Ranglæted ſem annad Vatn, ſeiger hiñ heilage Job i 15. Cap. Lijka ſo ſem Vatned hulde Jördena, ſo hvörge mætte neitt Þurrlende ſiaſt, edur enn DRottens þad hvört fra ödru ſkylde: So er ſu Samvitſka, ſem kaſtinn liggur i Syndunum, lijka ſem yfirflotid Land af Vatne; Saalenn er þar ſocken nidur, ſo ſem i eitt diupt Haf, hun ſier þar ecke neitt Þurrlende Huggun ar nie Hiaalprædis, ad feſta Foot ſiins Trwnadar Trauſts a, hellדur eñ Dwfañ i Nooa Floode, Geneſ. 7. Þvi verdur hun um ſijder, ad falla vr Floode Syndanna, i Flood Fordæmingarennar og forganga

gaunga so eiliiflega.

Minn Saal, sia þu nu so til fyrer Herr ans Adstod, ad þu þessu þiinu Synda Floodi veitir i burt af Landi Samvitsku þinnar, fyrir heita Hiartans Jdran, og kalla þu jafnann med David, Psal. 130. burt wr Diupinu til DRottins; Og bid med S. Petri, ad HErrann JEsus laati þig ecki i Bylgiur Orvæntingarinnar og Forðæmingarinnar n'dursockva, skyndstu giætilega eptir þijnu Purrlendi i Fyrir heitum DRottins, og festu Foot þinnar Trwar þar aa.

Pad annad Verkid, sem DRottiñ a þessum Degi giørdi, var ad frioofga Jor dina, med allra handa Grosum, Jurtum, Bloomstrum, og adskiliannlegum havoxn um og Avaxtarsomum Triaam.

Par sier þu eina millda Hond og forsorg unarsamt Fodurs Hiarta þess lifanda Gu ds, sa ed bædi Monum og Fenadi fyrir fram tilbioo, bædi Fædi og Foodur, og Fuglunum Hæli og Athvarf i þeim þyck-

bloom=

bloomgudu Vidargreinum. Lærdu þar af ad styrkia þijna veiku Trw, og wtibyrg ia alla Onytiu Umsorg og Vijlshætt fyr ir þijnu daglegu Braudi og Næring; Þvi ad hafi DRottinn Onn alid fyrir þeim Skepnum, sem ecki voru þa enn skapadar svo Fenadi og Fuglum sem Manneskiuñi, hvad miklu meir mun hann þier nu bædi skepudum, endurleystum og helgudum, nædarsamlega forsorga, fyrir ollu þvi, sem þijn Þorf wtheimtir? Giæt ad hvad JEsus hier um talar i Gudspiallinu, Matth. 6.

Hier framar giæt ad mijn Sæl, hver su DRottinn þinn Skapari, hefur i þvi heilaga Skyrnar Vatni og Aflausninni veitt af Hiarta þijnu og Samvitsku, Vat ni Syndaña, og synt þier Þurrlendi hiart añlegrar Huggunar, i sijnu H. Ordi og Sacramente Jesu Christi Lijkama og Bl-oods. Lattu nu þar fyrir Hiarta þitt ecki óshar dna nie uppskrælna i Hyrduleysi og Omennsku, keppstu helldur vid ad færa fr-

am ylmandi Jurtir Bæna og Þacklætis, fegur Bloomstur Dygda og Mannkosta, og þarfleg Gros goodra Verka, og stiai so til fyrir Hiaalp DRottins, ad þad haavax na Bloomstur Tried H. Þolinnmædi, meigi grænkast i Alldingardi þijns Hiarta, hvar til þu bid Gud ad giefa þier Raad H. Anda.

Enn virdist mier sem þetta Dagsverkid DRottins, hafi og sijna Samlijking, vid þad þridia Bodordid, þvi so sem Gud adgreindi Votnin og Þurrlendid hvort fraa ødru, so vill hann sijna Þioonustugiord ad greinda hafa, fraa annari lijkamlegri Þioonustu, og þvi fyrirbaud hann streingilega Gydingum alla lijkamlega Þioonustu, og Þrælkunar Verk aa sijnum Hvijldar Døgum.

J ødru lage merk, ad soo sem þad fyrsta Saad edur Sæde, til allra Grasa, Jurta, Bloomstra og bloomgadra Eika, var alleinasta Ord DRottens, so ad epter þvi upprann, spratt og bloomgadest þad allt sam ann

ann. Eins liika er nu þad Orded Guds, sem þier a øllum Hvildar og Helgedøgum verdur kiendt, eda þu Les og idkar, þad rietta lifande Sæde, af hvøriu allra goodra Verka, Dygda og Mañkosta, og heilagrar Þolennmæde Bloomstur Uppspretta.; Jaa, fyrir þad verdur þu sialfur gott Trie sem færer goodann Avøxt, og eitt Hveite-Korn, hvøriu iñ verdur safnad, i Himneska Diirdar Korn-Hlødu DRottins, og af sialfum Gude vel hreinsadur Vijn-Kvistur, a JEsu Christo rietta Blessada Vijntrie Grodursettur, og færer so mikenn Avøxt. Liadu þar fyrer, jaa, giefdu þijnum DRottne Akurlende Hiarta þijns, a hvørium Tijma, sem fyrer þier verdur kiennt edur Lesed Guds Ord med bestu Adgiætne og Eptertekt, so hann meige þess blessada Sædi þar inn saa, þess muntu sialfur bædi Stundlega og Eilijflega hin bestu Not hafa.

Nafnid.

Vier

Hier kollum þennann Dag i voru Moodur Maali Pridiadag, þvi hann er saa Pridie i Vikunni, ad-ur var hann kalladur Tijrs Dagur, eptir einu Skurdgodi Heidingia, svo sem hinir adrir eptirfylgiandi Dagarnir baaru þvi-lijk Skurdgoda Vidurnefni, hvar Christ-num Monnum vor aa medal um̃ sijdir leid-dust. Giæfi Gud ad þeirra Heidinglega Lijferni hefdi oss eiñig leidst, og hvorn Dag aflagst, þetta Nafnid vilium vid Saal mijn ecki Onijta.

J fyrstu minnir þad þig aa, mijn Saal, Vidurkenningu þiñar Christilegrar Trw-ar. Þessi Dagur er einn i Vikunni, fyr-ir sig, og hefur sitt Nafn af Þrennu i Tol-unni. Einn er Gud i sinni eilijfri Veru, þo eru Þriaar adgreinanlegar Persoonur i þeirri eilijfu Verunni, enn er þo alleinasta einn Gud.

Su fyrsta Persoonan er Gud Fadir, hañ er ecki skapadur, getinn, fæddur, nie af nei-num fram̃farandi, helldur er hann aan alls

Upp-

Uppḣafs og Enda, fraa allri Eilifd til allrar Eilijfdar.

Su önnur Persoonan er Guds Sonur, hann er af Fodurnum ecki skapadur nie frammgangandi, helldur fyrir alla Eilijfd G.tinn og Fæddur, med einum Oyfirgrijp anniegum Dasemdar Hætti, Gud af Gudi, jaa, sannur Gud af sönnum Gudi.

Su Pridia Persoonan er Gud Heilagr Andi, ecki skapadur, Getinn nie Fæddur, helldur jafnt bædi af Fodur og Syni framfarandi, fraa Eilijfd t.l Eilijfdar, og þo ad þriaar sieu Persoonur Guddoomsins, ad öllu jafnar, so þar finnst ei hiaa þeim neitt Elldra nie yngra, Hærra nie Lægra, Meira nie minna, þa samt er þo ecki nema eiñ einasti Gud og DRottinn.

Þriu eru Verk DRottens, fyrer hvor vier plegum Persoonur Guddoomsins, so sem med einu Kienneteikne ad adgreina, þar vier sitt Verked hvørre Persoonunne tilleggium, þad fyrsta er Skopunen, þviad Gud Fader skapade Himen og Jord, fyrer

sitt

sitt Ord. Þad añad er Endurlausnar Verked, þvi ad Sonur Guds, HErrann JEsus giørdest Madur, og Endurleyste oss fra eilijfum Dauda, med sijnu Heilaga Bloode. Þridia er Helguneñ, þvi ad Heilagur Ande helgar oss, fyrer Guds Ord og Sacramenteñ: Þo eru þesse Verkenn øllum Persoonunum Sameigenleg med þvi þær allar hafa vered Samverkande i sierhvøriu þessu Verke.

Þriu eru þau Verkenn Guds, sem tilheyra sitt hvørre Persoonunne Guddoomsins sier i Lage, enn ecke øllum jafnt til samans, þau eru þesse: Faderenn fæder af sier Sonenn, Sonurenn verdur ad Fodurnum fæddur, i Heimenn sendur, verdur Madur, lijdur Pijnu og Dauda; Heilagur Andi framgengur af Fodur og Syni, og byrt'st i Dwfu Lijking yfir Christo, Matth. 3. Og i Elldlegum Twngum yfir Postulunum, Act. 2. Þessare Adgreining skalltu einfalldlega behallda, og bliifa þar vid, eptir þvi sem þad auglijsist i Guds

Ordi,

Ordi, framar lættu ecki Hollds nie Blods Heimuglega Forvitni eptirgrenslast Guds-legum Leyndardoomi.

Prijr eru Motttinns Velgiorningar Manninum Naudsynlegastir i Heimi pessum.

1 Goodur Sæalusorgari. 2. Gud hrædt og Riettvijst Yfirvalld. 3. Good Eckta Persoona. Hafir þu þessar goodu Sæfur odlast, þa þacka þær Gudi og far vel med, so Gud svipti þig ecki, vegna þijns Oþacklætis, so goodum Sæfum.

Prijr ægiætir Hlutir veitast þier af Gudi, a medann þu lifir.

1. Heilbrygdin. 2. Good Samvitska. 3. Goodur Fridur. Þetta þackadu jafnan þijnum Gudi, skada þu ecki viliandi þijna Heilsu, þvi hun er vandfeinginn aptur, varadu vel Samvitsku þijna, þvi hun er vidkvæmari enn Siaaalldur Augans. Raska þu ecki goodum Fridi fyrir lijtinn Mun, þvi hann er dijrmætari enn oll Heimsins Audæfi.

Priaar Andlegar Dygdir elska þu: 1. Trwna, med henni medtekur þu Drottins Velgiorninga, fyrir hana þocknast þu, og oll þijn Goodverk Gudi. 2. Vonina, med hverri þu bijdur eptir þvi sem þu trwir, og veitst ad ei mun bregdast, þad Gud hefur lofad, hun aflar þier Þolinmædi. 3. Kiærleikann, med honum gloir þu gott Mannuganum i Hlijdni vid Gud þinn, hann ablar þier Lofstijrs a þijnum Upprisu Degi.

Priaa Mannkosti stunda þu jafnann ad geyma. 1. Trygd Hiartans. 2. Sannleika Munnsins. 3. Jdiu Handaña, þvi Otrwtt Hiarta leidir Snoru Oluckunnar yfir sinn Herra, lijginn Madur deydir sijna eigiñ Saalu, Sap. 1. Og mælugur Muñ ur mun alldrei Giæfu stiira a Jordunni; Eñ Jdiulausar latar Hendur, leggia Hægindi og Dijnu undir Andskotann i Mannsins eigiñ Limum.

A Þridia Degi eptir sijna Pijnu, reis Herrann Christur af Dauda. Þvi sie og þess Þridie Dagur i Vikunni (sem og allir

adrir) þinn Uppriſu Dagur af Synda Daudanum, fyrir ſanna Idran.

Sonn Idran fullgiøriſt i þremur Pør tum. 1. Er Medkenning og Hiartans Angur fyrir drygdar Syndir. 2. Er Trwinn a JEſum Chriſtum, ad vier faa-um Syndanna Fyrirgefning, fyrir hanns Blood. 3. Er Aflaat og Fraahvarf Syn-danna, og Endurnijung Lifnadarins til goodra Verka.

Priaar Viſtarverur eru Manninum fyrirſettar. 1. Heimurinn, i hvøriun hañ lifir. 2. Grøfin þar Lijkamiñ forrot-nar. 3. Himnarijki Guds Børnum fyr-irbwid, edur Helvijti þeim Ogudlegu til-reidt. J Heiminum hefur þu ſo ſem eitt Nætur Herbergi, þar vertu var um þig, þvi hañ hyſir marga Otryggva ſkadlega Geſti. Haf þann i Heidri, ſem þeſsa Herbergis riettur Herra er, ſem er Gud. Allur Hei-murinn maa reiknaſt ad ſie Kyrkia Drott-inns (ſagdi eitt af þeim gømlu), haga þu þier þeſs vegna ſo allſtadar i Heiminum;

 hvar

hvar sem þu ert staddur so sem þu villdir og ættir ad skicka þier i Musteri Drottinns.

J Grøfinni a þitt Holld ad hvijlast, þvi bwdu þig med sannri Gudhrædslu, so til þess Hvijldar Stadarins, ad þier megi þar værtog roosamt verda, og þitt Holld meigi hvijlast i Rotinni.

J Himnarijki er þiñ rietti Eilijfdar Heimilis Stadur, þangad lattu þig ætijd lánnga, og halltu þig a þeim Veginum, sem þangad leidir, þad er Herrañ JEsus med Trwnni medtekiñ, i Kiærleikanum og christilegu Framferdi prijsadur, og i Þolinnmædi elskadur, þa þarftu ecki Helvijti ad hrædast, þvi JEsus gefur þeim øllum eilijft Lijf sem a hann trwa; Enn Leidinn sem til Helviitis liggur, er Vantrw, Jdrunarleisi, og Þverudarsamlega i Syndunum ad lifa, hennar giættu, so ad þu hána varist, og bid jafnann Gud ad hanns goodur Andi, leidi þig a riettum Vegi, og Leidsegi þier uppa þañ eilijfa Veginn.

Hier ad auki minnstu a þetta Prent. 1

Hvad=

Hvadann þú ert kominn, sem er, nakinn frá Móodur Lijfi, Jac. 1. Vertu Lijtilátur og þacka Gudi þijnum Forsorgara. 2. Hvar þu ert, sem er i Hreckvijsum Heimi, vertu þvi var um þig, og bid Gud um Verndann. 3. Hvort þu fer, sem er nakinn i Grófina, og treyst JEsu þijnum Lijfgiafara, og bwstu jafnann vid þinni Burtfor.

JESUS.

DAGlega eru mier fyrir Sioonum þijn Daasamleg Handaverk, minn HErra JEsu, þvi þu ert sa sanne Gud, med Fodur og Heilögum Anda, sem Land og Sioo adskildir, og Jordina svo bloonilega tilbiost, þess stoora Heims Votn adskildir þu og Þurrlendid, verandi einn sannur Gud. Þurt og Vott adskildir þu, i þeim minna Heimi, það var sa Vatnsjwki Madur i Phariseara Hofdingians Hwsi, Luc. 14. Þvi þu ert sannur Gud, og sannur Madur, Hier lietstu bædi

Gros og Trie bloomgast eptir þijnu Ordi; Enn sijdann blaut þad Lauf bloomgada Fijkiu-Trie, allt ofann ad Rootum upp ad visna, þa þu til þess taladir, þvi þu hefur Valld til ad uppræta þad þu sialfur hefur plantad. Hvort einasta Straaid a Jördunni, og hvort eitt Lauf-Blad a Vidnum synir og sannar þitt Almætti, þijna Speki og þijna Goodgyrni. Minn goodi Herra JEsu; Veittu olln Syndanna Vatni og Floodi oss ungra Freistinga af mijnu Hiarta, og lattu mig ætijd faa ad sia Þurrlendi þinnar sætustu Huggunar og Hialpradis. Lattu hverki þad diupa Syndanna Vatn nie Freistinganna Flood, dreckia Saalu minni, þu sem i þinni Kvol, varst sialfur svo sem Vatn wthelltur, og wthelltir fyrir mig bædi Bloodi og Vatni, af þijnu Hiarta a Krossinum, hreinsa þu og vokva Þurrlendi Hiarta mijns, so þad verdi hreint, lifandi og frioofsamt i sannri Tru, Von, Kiærleika og Polinmædi. Lattu mig ecki vera hrioostuga, Avaxtarlausa, O-
blessada

blessada Pyrri Jord.

Minn Herra JEsu, þa þu saaſt þessi Verkinn þijn; Adgreining Vatna og þurlendis, og fagurt bloomgada Jord: þaa saastu þad var gott.

Þad stendur hier tvisvar vid þetta Dags Verk. Aliitu i Myskun þinni mijna andlega Bioonustugiord, Bæn, Lofgiord, og Jdkun þinna Heilogu Orda, þo þetta allt sie veikt og vanmaattugt, þad litla Var-Kornid minna ytri Verka, halltu af Naad þinni fyrir Gott, og gior þu þad allt Gott, fyrir Augliti þijns Himneska Fodurs, med þijnum fullkomlega bloomgudum og full Avaxtarsomum Giædskuverkum. Minn Herra JEsu, Jordina og Sioo inn hefur þu blessad og skapad, mier sem odrum til Gagns og Nota, þad þacka eg þier af ollu Hiarta, og bid ad þu halldir þinni Blessan vid Magt aa Jordunni, svo mier notkist allt þad vel, sem þu mier af Jordunni til Næringar gefid hefur, medann eg lifi af Jordunni.

Leidi mig Þijn almáttuga Hiaalpar Hønd, hvar eg fer yfir Votn eda Þurrlendi, svo eg lijdi hvörki Slis nie Skada; a Lijfi edur Limum.

O HErra JEsu, Himin og Jord eru Þijn Handaverk, Þvi sie Þier bædi a Himnum og Jordu, Lof og Þackargiørd ad eilijfu, Amen.

Midvikudags Jdkun.

Fiordi Dagur Vikunnar, er Midvikudagurinn, a hønum skapadi GUD Soolina, Tunglid, og þær fagurt lijsandi Stiørnur, og þetta allt setti hann a Himinsins Festing, so þessi Lioosinn skylldi lijsa Jørdunni, Soolinn a Daginn, enn Tunglid og Stiørnurnar a Noottunni. Þetta var nu Verkid DRottinns a þeim Fiorda Degi Skøpunar Verksins.

Nu

Nu sie aptur þitt Verk i Dag, miin Saal, ad lofa og prijsa þeirra fögru Himins Lioosa Skapara, og þyggia þeirra Lioos og Liooma, med Þack argiørd. Þar nærst, nær þu aulijtur þañ fagra og forprijdda Himin, þa laat þier til Hugar koma ad hañ verdur i heilagri Rit ningu kalladur Sæti DRottins. Siaadu hvad forprijdilegt ad er þetta Sæti Drottins, sem þo maa reiknast edur kallast, so sem hañs almeñilegur hvørn Dags Stooll. Salomons forgyllti Fijlabeins Stooll, er eingañveigiñ i þinu miñsta vid hañ jafnandi. O hvad fagur og forprijdilegur mun saa eilijfi Hætignar Hastijdastoolliñ Drottins vera i hañs eilijfri Dyrd og Majestat? Þeñann fagra Hvørndags Stooliñ Drottins siaaum vid, Saal miin i Eymd ockar og Vesølld, nu aa Footskørinni Drottins (þad er Jordunni) i einu liitilmootlegu daudlegu Holldi, enn hinn munum vid siaa i Vegsemd ockar, i skijnandi og forklaarudum Lijkama, sijdar meir i eylijfu Lijfi.

Hier meigum vid fyrirverda ockur, ad siaa daasamleg Handaverk DRottins, a hans Hvorndags Stooli, vegna ockar Overdug leika, enn þar munum vid ecki skamast ockar ad siaa hanns Dijrdar Haasæti, og hann siaalfann guddoomlegri Majestatis Tign, þar aa sitianda, þvi vid erum þar iklædd JEsu Christi Verdugleika. Hier meig um vid opt i Tymdum daudlegs Hollds, lijta graatandi Bænar Augum uppaa DRottins Hvorndags Sæti. Þar munum vid med glodum Þacklætis Augum, i Sælu Odaudlegs Lijkama, lijta uppaa Haatijd arstoolinn DRottins þess allra hærsta.

Hvad gledilegt og lystilegt er Heilbrygd um Lijkama, i hijru Vedri, ad siaa þad fag ra Soolarskin, og þær sioomande Stiorn ur i fogru og hliju Nætur Vedri, so Mann skal aungvanveginn laanga fraa soddann fagri Asynd?

O HErra Gud! Hvad mun þa morg Þusundsinnum lystilegra vera, i eilijfligri Heilbrygdi Riettlætisins, bædi aa Lijfi og

Sælu

Saalu, i eilijfum Hiijendum Guds fætustu Elsku og Indislegum Selskap allra heilag ra Engla og Utvalldra, ad sia DRottinn a sijnu Tignar Sæti, og hann med þeim ollum, svo sem Sool og Stiornur, alskijnan di ad lofa og prijsa fyrir utann Enda, aun Aflaats, Leida og Læingsemi um Endalaus sa Eilijfd? Eja værum vier þar!

Þetta ætti nu ad vera, mijn Saal, þijnir Þainkar, undir Lioosum Himinsins, nær sem þu fær Toom til, þeir munu giora þier þitt Ervidi liett, og auka þier Forleinging eptir Himnarijki, og minka fyrir þier Mootlætis Þainkana, sem þier kunna til ad falla hier a Jordunni.

Mundu þig þar fyrir, mijn Saal, ad þu hagir þier vel og Sidsamlega fyrir þessum DRottins hvorndags Stooli, hvern þu daglega sier, og verdur af þeim nu allt sia anda, og sijdann allt dæmanda DRottni siedur, so þu fyrir hans Haatijda Stooli, og hatignarlegum Doomstooli standast meigir.

Þessu jafnframt, lát þier til Hugar koma, ad DRottinn setti Himin Tunglinn til Merk s og Teikna; Ovirdtu þvi allvrei þau Teiknin sem á þeim skie, þvi þau boda optast eitthvad nijtt, og benda þier jafnann þar med til Jdrunar. Merk hvad JEsus þar um talar i Evangelio, þann annann Sunnudag i Adventu.

Mier koma nu i Hug fierdeilis þriu Stormerki, edur Taakn sem Ritninginn giet ur um, ad skied hafi á Sooluñi. Þad fyrsta skiedi á Dogum Josuæ, þa Soolin stood kyrr eptir Ofk hanns, þad var honum og ollum Jsraels Lijd eitt Sigur Teikn, enn Guds og þeirra Ovinum Falls og Foreydslu Merki. Annad skiedi á Dog um Ezechiæ Kongs, þa gieck Soolinn, edur Soolargeislinn, um Tiju Lijnur saptur á B..k, á Sool-Skijfunni, þad var honum eitt Teikn til Heilbrygdi, þar hañ var dauðsiwkur, og hañs Lijfdagar skylldu leing iast um Fimtaan Ar, þar honum var þo adur Dauda hootad, Esa. 38. Þridia skiedi

skiedi i Pijnuñi Christi, skomu fyrir hañs Andlaat, þad var allra Skiepna Medaumi kunar Merki, fyrir þeim saklausa JEsu og hennar Blygdunar Merki, þa hun sa sinn Skapara undir Andlaatid fölna; Og þeirra Heiptarfullu Gydinga Foreydingar Merki.

Himintwuglinn voru og sett til Tijma Adgreiningar, hvar af þu maatt merkia, ad Gud vill þu skulir giæra Tijmanna.

Fyrst eru þar Tveir Tijmar Athugą verdir. Sa eini er Hiervistar Tijminn. Sa añar er eilijfur Tijmi, sem þa byriast, er þeñañ endar; Lifdu, so hier a þessum fall vallta endannlegq Tijma, ad þu og lifa meg ir a þeim eilijfa Tijmanum.

Þar eru enn Tveir Tijmar DRottins, oss fyrirsettir, Tijmi Vitiunariñar i Naad inni, og Tijmi Vitiunarinnar i Reidiñni, taktu so Naadar-Tijmanum, ad þu þurfir ecki ad kvijda Reidi-Tijmanum.

Þar eru og þridiu Tveir Tijmar, eirn Lijfsins, annar Daudans. Lifdu so christi

lega, ad Þu deyer farsællega. Vilier Þu deya Riettlætra Manna Dauda, hvors Balaam sier Oskadi, þa lifdu Riettlætra Manna Lijfi, hveriu þu Balaam gleymdi.

Þar eru enn fioordu tveir Tijmar, sa eirni Glediñar, añar Hrygdariñar. Stilltu Hollds þins Metnad a Gledi-Tijmanum, og elska Hoofsemina, þvi opt kiemur hinn sterkasti Stormur wr blijdasta Logni. A Hrygdar-Tijmanum, vert eckj ofsijtilhugadur, og fordast Vijl og Orvænting, þvi alldrei er sa striidi Vetur so lángur, ad ei fylgi Sumarid eptir, og alldrei svo myrk Noott, ad ei renni Soolinn upp ad Morgni.

Þá fimtu tvo Tijma laat þier eckj gleymast, sem er Tijminn Æskunnar, og Tijminn Ellinnar, Æskann folnar skiott. Heimskastur allra Skepna er ungur Madur skærilatur, Oradþæginn, siervitur og Ogiætiñ. Hvad fogur Bloomstrinn standa a Sumrinu, þa folna þau þo og falla undir Veturinn. Tijminn Ellinnar er þrong ur, hrijosur og hrumur. Heimskur er sa

gamall, sem alldrei lætur sier leidast ad elska Heiminn. Illgiarn er sa gamall, sem allð reileidist ad lifa illa. Aumur og Oforsiaall er sa gamall, sem alldrei byst vid ad deya. Sæll er sa ungur, sem eptir Dæmi Herrans JEsu, er hlydinn, og nær ad þroast so ad Vitsku sem Alldri, Luc. 2. og sa gamall, sem med þeim gamla Simeone tekur JEsum uppa Armleggi Trwar sinar, Luc. 2. Ungum eykur Sæmd ad læra, þvi þad Eskan nidursair, sker Ellin upp. Enn Gomlum er Heidur ad lata eptir sig good Dæmi, þvi ad ærlegt Rikti og gott Nafn eptir sig lated, er sw fegursta Lijkhryjnging. Hier ad auk minnstu jafnann a umlidinn Tijma, og bid Gud ad fyrirgiefa þad þier hefur a ordid, og gior honum Packir fyrir veitta Velgiorninga. Minnstu a yfirstandandi Tijma, og haga þier forsiaalega so þu ecki safnir þier Reidi og Olucku til seirni Tijmana. Minnstu a Okomin Tijma, hann er Ovijss, og særeropt Ovijssa Hluti med sier, hwstu sem best vid þvi

sem

sem koma kan (þvi hvad ecki kiemur Ovart, skielfir ei so snart, og skadur ei so hart) og locka ad þier Leidslu Anda DRottins, med Bæniñi. Leitadu þess jafnañ, sem iñilegäst a þessum skamviña Tijma, sem þu helst vilt, vir fyrir þig kiosa, ad hafa og hallda um þann eilijfa Tijma.

Nu virdist mier enn, svo sem þetta Dags-Verkid DRottins, vijsi oss uppa Meining þess Fiorda Bodordsins. 1. Hvad lijka sem Soolinn, vermir og friovsamt giörir þad nijsaada Fræ-Korn, so þad vex og prooast til Avaxtar, so næra, fooſtra og forsorga goodir Forelldrar, sijn Born og Afkvæmi, þar fyrir ber þeim aptur bædi Hlijdni og Heidur. 2. Soolinn med sijnum Liooma, upplijsir Tungl og Stiornur. Eirn Gudhræddur og trwr Saalusorgari, lysir med lioomandi Kienningu hreirna Guds Orda, sijnum Tilheyrendum, hvar fyrir honum ber Elska og Virding. 3. Tunglid af Soolarbyrtuñi upplijst, hindrar og burt-

drijf-

drijfur þau svortu Nætur-Myrkur. Veralldlegt Yfirvalld, fyrir hans Ord, varnar Verkum Myrkrana med alvarlegu Straffe, eptir fremsta Megni, þar fyrir ber þvi Heidur og Lotning. 4. Stiornurnar hialpa og til ad lijsa a Nootunni, hvor eptir sijnu skomtudu Skyni og Lioома. So a Hioonabands Stiettinn, og hvor eptir sinni Kallan og Formegan, med goodum Dæmum, christilegum Aga, og heilnæmum Aminningum ad lijsa og liooma i sinni Stiett, þvi ber þeim Hlijdni og Hollusta. Nockrir af þeim lærdu Monnum hallda ad sumar Planetur, þa þær koma a moots vid Sooлina, a sinum Hrijng, þa vijki þær aptur so sem til Baka, lijka sem visldu þær Virding veita Soolunni, so sem sijnum Hofdingia. Svo skulu allir Undirgiefnir veita Virding, Heidur og Hlijdni sijnum Yfirbodurum, hvorium sem hæfir og skylldugt er, eptir DRottins Befalningu og Skipan.

Nafntid.

NEf þvi ad þessi Dagur stendur midt i Vikunni, þa nefnist hann i voru Maali Midviku-Dagur. Mijn Saal, vid vilium þvi ecki alldungis gleyma, þvi þad giefur þier Ordsok og Efni til ad minnast fyrst a þad, hvorsu Midperson ann i Gudddominum, Sonur Guds, giord ist Madur, og er ordinn eiñ Medalgaungari, midt a milli þess riettlaata reida Guds, og þess raanglaata seka Manns, hvor fyrir sitt heilaga Blood og Fornfæringu sijns saklausa blessada Lijkama, hefur eilijfri, hreinni og Obrygdanlegri Saatt a komid, milli Guds og þijn, sem eirn med ødrum, þarft i hærstu Osaatt og mestu Onaad vegna Syndanna, vid Gud kominn, svo þu mꝫ øllum þeim sem a hann trwa, fær, og alla reidu fengid hefur, allra þiña Synda Fyrirgiefningar i hans Nafni. Hier af aattu þig ad gledia, enn hann ad heidra.

2. Þar næst minstu, ad Drottiñ JEsus fæddist, piindist, doo, reis upp af Dauda, og stie upp til Himna i mødri Verolldunni,

till Merkis, ad aller skulu jafnañ Kost á eiga, allra hañs Velgiørninga ad niota, sem þad vilia af Hiarta girnast.

3. J midið hiaa tveimur Spillvirkium, þoo hann, so hann oss Spillvirkiana (synduga Menn) setti i Midið hiaa þeim Riettlaatu aa Himnum, ef vier med þeim yðrandi Spillvirkia, snuum oss til hanns i sañri Trw.

4. J Midið stood hann, eptir sijna Uppriisu, hiaa Postulunum, offandi þeim Fridar, þvi hann vill midt i Midið vera, hvar sem hanns Fridar Evangelium verdur kient og medtekið, og hiaa ollum þeim sem Fridinn elska.

5. J Midið stood hann, medann hañ syndi Thomasi Postula, sijn Saara Ør, Joh. 26. Þvlad hann vill midt i Midið vera, i midium Mannraunum, Sorgum og Freistingum, allra þeirra sem med sinni audmiwkri Trwar-Hendi, þreifa aa hañs heilogu Pijslar Saarum.

6. J Midið þeirra sie Lioosastiakanna, sijns

sijnde han sig S. Johani, i hans Openberingum, þvi han mun midt i mided standa, vera og bwa hia öllum Utvölldum i Himnarijke, og vera þar so jafnt allra Glede, og Hiartans Unadsemd.

7. Midplatzed Jardareñar midle þess ofheita og ofkallda, gaf Gud Mönnunum til Jbwdar; Midplatzed vors Lijkama vill han aptur hafa, sier til Jbwdar (þad er Hiartad). Mijn Sal, bwdu þad sem best til, handa þijnum Herra med daglegre Jdran, Trw og goodum Asetninge i hellugre Poleñmæde: Vijsadu JEsu alldrej þadañ wt, med Jdrunarleysenu, Priotskü og Þverwd, so hañ wtreke þig ecke af þijnu Fodurlande, so sem þa ohlijdugu Gydinga, og hañ ecke (hvar mest uñi vard ar) wthyse þier wr Herberge Himneskrar Dijrdar.

8. Medalhoofsed elska þu i öllu þvi þu giorer, þad er allra Mannkosta rietta Platz. Vant og Of, fær alldrei gott Lof. Midt i Eymdunum trepstu Gude, midt i Velgeings

geingneñe, vantreystu sialfum þier, og ottast Gud, so muntu þad besta Medal hoofed rata meiga.

JESUS.

MNN siñ eg hier miñ HErra JEsu þig, midt i Þijnum Handaverkum i Skøpuneñe. Soolenn sialf viðurkiende þig sinn HErra og Skapara, i þíñe Pijnu, þa hun miste siina Byrtu, þvi hun blygdadest og fyrervard sig ad vera skiær, þa þu heñar Skapare folnader. Stiarnan viðurkiende þad sama, þa hun viisade Vitringunum til þijn, Matth. 2. Þvi vil eg og skal jafnann, þa eg sie þau skiæru Himentungl lioosing, viðurkieña ad Verked priise siñ Meistara. Lof og Dijrd sie þier, fyrer so þarflegt Meistaraverk, og fagurt Smijde. Miñ Herra JEsu, þu ert sialfur su Eilijfa og allra fegursta Sool Riettlætesins, þu ert su Huggunarsamlegasta Sool miins Hiarta, skattu vid hiat mier i Afooknum minna Ovina, Andlegra

og Lijkamlegra, nær eg med minne Hiartans Andvarpan til þijn tala, svo sem þu lierst Sooleña standa fyrer Josua, og þu giørder þeim blinda Manne hia Jericho, vertu mier, so sem þu ogiert, hid vissasta Sigurmerke i øllum mijnum Freystingum, þu gierst so sem tiju Lijnur til Baka, þa þu Audmyktet þig allt til Krossens Dauda, lækttu þad hugga mig at minne Soottar Sæng; sie mier þa hid vissasta Tekn og Merke þar til, ad eg skule Eilijflega uisa þo Løgmaaled og mijn Samvitska hoote mier Dauda. Sooleñ Formyrkvadest yfir þier, moote þijnu Andlaate. O Drottenn mijñ JEsu, lysty mier þa sem skiærast hid Jnnra i mijnu Hiarta, þa Sooleñ Formyrkvast, og Siooneñ dapraft mier hid Ytra. Straffa mig ecke med Blindleika Hiartans, nie Formyrkvan þijña H. Orda; þess bid eg þig af allre Root. Minn HErra JEsu, þu ert su rietta fagurtskijnandi Jacobs Stiarna, lioomandi sem skiært Lioos til Uppbyrtingar Heidnum

Þioodum, og til Vegsemdar Jsrael, Jacobs Afspreingi.

Þu ert miin vissasta Leidarstiarna inn i Himnariiki, bædi Nadarinnar og Dijrdarinnar. Þu ert miin rietta Planetu Stiarna, sem stendur hid nærsta Guds Fødurs Hiarta. O HErra! Pad er sw allra besta og kroptugasta Planeta, i þvi hinir Heilsusamlegastu Teiknizundir þessari Stiørnunnier eg fæddur, miin heilaga Skijrn ber þar liooft Vitni um. Eptir þessarar Stiørnunnar kroptugustu Verkan, reikna eg alla miina Heill og Lucku, bædi þessa og annars Heims; undir henni vil eg feginn stioornast medann eg lifi, gesandi mig sætt um Gaang og Verkan Natturlegra Himintungla, medann þessi Stiarnan Herrann JEsus, bodar mier Luckur og Blessan, þa kvijdi eg liitid fyrir, hvad adrar Stiørnur boda. Undir Stioornan og i Lioma þessarar Stiørnunnar vil eg feginn og gladur deya; þvi þess er eg fullviss, ad hun leidir mig Hættulaust inn i þau Himnesku

Vet-

Bethlehem, og Braud Hws Eilijfrar Dyrdar, Amen.

Fimtudags Jdkun.

Sa Fimti Dagur Vikunar, er Fimtudagurin, at hønum skapadi Gud allra handa Fiskakyn, i Sioonum og Votnunum, og Fuglana sem fliwga skyll dit undir Himninum: Þetta var nu þad Fimta Dags-Verkid Drottinns.

Heyr ꝏ moot, sꝏ þu til, Saala mijn, ad þu ecki siert Jdiulaus fyrir Skapara þijnum. Þar fyrir mistu fyrst, ad hugsa um Almætti Drottinns, hvor ed þeim lifandi Skepnum hefur i þvi kalldꝏ Vatni, gefid Liif og alla Nattúrlega Hræring, þvi er Drottinn so i Vatninu, sem ꝏ Þurrlendinu, Dꝏsamlegur. Er þad ecki stoor Forundran, hvorsu þad

þuna

þuña Vatn, getur fleytt og loptad þeim sto-
oru og hrædilegu Hval Fiskum, so þeir leika
sier þar inni, lijka sem þeir ættu i hægri Sæ-
ng ad smwast? Æ! eg Manneskian, er so
til Eymda og Armædu fæddur og borinn i
þessum Eymdar Dal, sem Fiskurinn er ska-
padur til Sundsins, enn sa DRottiñ, sem
midt i Botnunum fleytir so stoorum sem
smaaum Skepnum, hann mun mier i þessu
Eymda og Armædu Vatni vel fleyta, og
mig þar inni ecki fyrirfarast nie forgaanga
láta, Amen.

I Odru Lagi athugadu hier Saal miin,
Fuglana Himinsins, þeim setti Drottinn,
ad fliwga um Loptid yfir Jordunni; Þad
er eitt Almættis Verk Drottinns. Þad
þykir þeim rijku Tignarmonnum Prijdi-
legt, ad ysirbreida Stoola siina med fog-
rum Tiolldum, saumudum eda myndud-
um med Fugla og Dyra Myndum og
Maalverki, hvad þo ecki er nema daudur
Skuggi. Enn sa Almaattugi DRottiñ
prijdir hier Tialld sijns Hvorn-Dags
D Stools

Stools, (þad er Loptid) med Otelianlega slags morgum Fuglum, sem margir eru Afbragds Lystilegir ad fogrum Lit, og syngia miog sætlega; hvor kañ þvílijkt ad giora? Þvi heitir hann og er med riettu sa Drottiñ hvers Lijki ad einginn er. Fagurlega er þetta Hvorn Dags Stool Tialldid Drottins tilbwid, enn fegra mun þo vera hanns Tialld kriingum hañs Haatijda Vellldis Tignar Stool aa Himnum, þar ecki lifandi fagrir Fuglar, helldur þeir Himnesku Cherubim og Seraphim flwgandi, moot hvor odrum hroopandi syngia, eilijft Sanctus med einni sætri skiært hliomandi Himneskri Roddu, og priidilegustu Engla Saunglyst. Mikid er halldid af Fortialldinu med Cherubims Myndum, i Salomonis Musteri; Enn hvad eru Handaverk Mañanna hiaa Handaverkum Drottins, eda þad Dauda, hiaa þvi lifanda, eda þad forgengilega Jardneska, hiaa þvi eilijfa Himneska, ad reikna?

Siaa þu hier enn framar, mijn Saal, Fugl-

Fuglarnir eru skapadir liettfærir, þeir fliwga i þvi liisanda Lopti, Fiskarnir þar a mooti þwngfærir, þeir sveima i þvi dimma Vatni, þo nægist hvor med siyna Tegund, þar er eckert Ofundar nie Metnadar Striid a milli þessara Skepna; Menninir meiga skammast sin, sem þviliikum Skepnum giora sig sialfir siidur med Ofund og Metnadi. Lærdu þar fyrir, miin Saal, ad nægiast med þitt af Gudi gefid, og afskamtad Hlutskipti. Ef Gud ann þier ad syngia þinn Gledi Saung i Lopti Veralldlegrar Uppheftdar, og Byrtu goodrar Luku og Velgeingni, þa Ovirdtu þann alldrei sem i Taara Vatninu fliitur og dimu Eymda Floodi sveimar. Enn sie so Gudi þocknist ad læta þig so bada og sveima i þinna Taara, Mootlætis og Hormunga Floodi, þa treystu þiinum Gudi: Hann lætur Fiskana finna siina Næring og Biorg, Hæli og Skiool i Vatninu; Þvi mun hann þig og ecki helldur yfirgefa, Drottinn leggur Þwnga aa oss, enn hann hiaalpar oss og einninn,

og leidir oss aptur nedann wr Diwpi Jard arinnar. Varastu þvi ad mogla, eda þrætta mooti þijnum Skapara, eda ofunda þa sem fegri Lucku synast hafa. Ofund inn hefur sitt Upphaf og Nidurlag hia Dioflinum, og er lijk einum Hundi, sem sialfur etur wr sier sitt eigid Hiarta.

Fuglinn veit ad skamta sier mætulega hætt Flug; skamta þu og Hugrenningum þijnum, Hoof og Stilling, og lættu þær ecki fliwga hærra i Rannsaki og Eptirhniisni DRottinns Leyndardooma, enn Hoof og Mæti Guds heilögu Orda lijdur og lofar. Ætla þu ecki helldur sialfum þier, neitt fram yfir þijna Krafta, og stunda þu ecki eptir þvi sem þier ofhætt er, og yfir þitt Megn geingur.

Fuglinn hefur Snoruna, enn Fiskurinn Aungulinn ad varast. Einginn er Skepnan Ohult um̄ sig fyrir Daudanum, og ecki Mañeskian, þvi hun iñleiddi Daudañ med Syndinni i Heimiñ, so er og Snara Lastanna og Krookur Freistinganna, eins þar

ædri sem lægri reidubwinn ad fanga og veida, so eingum er Ohætt i Heimi þessum.

Fuglinn er hin varasta Skepna um̃ sig, Fiskurinn þar a mooti, opt Ogætinn, og lætur veida sig þrætt a sama Krook, sem hañ fyrri særdi. Vertu var um̃ þig, Christiñ Madur; hafdu i þessu Efni Fugla, enn ecki Fiska Nattúru, hafi Krookur Syndanna sært þig eitt Sinn, þa laattu hann eckí deyda þig ødru Sinn; Ligg þu alldrei leingi i somu Synd; Eitt Sinn ad syndga er noog, ødru Sinni ofmikid, þridia Siñi leidir þad Straffid eptir sig.

Fuglinn verdur veiddur, þo hann sie var um̃ sig. Opt verdur Fiskurinn frii, þo hann sie saaviis. Stioornan Guds er Undarleg fyrir vorum Sioonum, undir hans Raad og Verndan er allt komid. Treysti ecki sa hyggni a Klookskap sinn, fyrerlisti ecki helldur sa faafroodi i sinum Vankunnendum, Gud kann ad giora Klookindinn ad Heimsku, og einfalldt Faafrædi ad Hygginduin. Saa hefur allt sem Gudi

treystir; Þess skylldu allir giæta.

Þad Fim̃ta Bodord Drottinns synist mier hier meiga afhneigiast ; þviad so sem Gud hefr sett þeim syndandi Fiskum Vatn id, svo sem eitt Hlijfdar Mwr, og þeim fli-ugandi Fuglum, Loptid, so sem eitt Kastala og Slot, til Frelsis sijnu Lijfi, so þeim Skep-num er ecki audsokt ad naa, nema hvad Dr-ottinn sialfur þær Mañinum so sem i Hend-skamtar; So hefur og DRottinn vor, sett þad Fim̃ta Bodord Mannsins Lijfi so sem eina Vernd og Hlijfdar Mwr, þvi til Frel-sis og Forsvars, nema Gud sialfur, þar sin-na giora, so sem skamtar undir Sverd Yf-irvalldsins, hvar fyrir þeir eru frij fyrir þes-su Bodords Broti, sem Drottinns Vand lætingar Sverd bera riettilega, til Straffs þeim Ohlijdugu og Yverbrotnu, en Good-um til Forsvars.

Nafnid.

Eptir þvi sem þessi Dagur stendur i Vikudaga Tolunni, þa kollum vier hann Fimtadag, hvad og giefa

maa gooda Eptirtekt.

Fyrst viijsar þad þier, mijn Saal, uppaa þa F. m̃ Parta Catechismi, edur þiña christilegra Fræda. Sa fyrsti, eru þau heilögu Tiju Bodord: þad er Drottins Reiknings Book; Þar inni standa uppteiknud vor Tiju þusund Pund, sem vier Meñern-er, hver einn fyrir sig, eigum Gudi i Skulld ad gialld a, hvor ad vier getum þo ecki ad eilijfu wtkvittad af vorum eiginn Kroptum til. J þessari Reiknings Book DRottiñs, lestu sem tijdast, svo þu lærir ad þeckia þar af þijna Skulld, og þier komi ecki ovart Skulldaheimturnar, þa þier er sem bragast ad gegna, og sem Hættulegast ad verda fra-finn og klagadur. Lærdu þess vegna af þeim Tiju Bodordum, ad þeckia Syndir þij-nar, og vert blijdgur fyrir þijnum Gudi, og hallt þig eptir þeim, þad frekast þu megnar, i Otta Guds og Kiærleika til Naungans, þviad þad eru alleinasta þau goodu Verk-inn sem þar inni eru bodinn, og þad eru þau giettu illu Verkinn, sem þar inni verda

Bonnud.

Aunnur Hofudgreininn er Trwarjatningin, þad er Qvittantiu Bookinn vor, gefinn oss af Gudi, þar hefur þu uppteiknada fulla Borgun, sem þu ætt og mætt greida þinum Gudi, fyrir þa Tiju Þusund Punda Skulld, sem þu ert i fallin, a mooti Drottinns tiju Bodordum, þviad i añari Greininni Trwarjatningarinnar, finnur þu tiju Herranns Jesu Velgiorninga, hver ier riettilega af þier i Trwñi medteknir, eru þijn fullkomleg og ænægiannleg Borgan og Betalingr, fyrir allar þijnar Syndir og Bodorda Brot, þar med lætur Gud sier lynda, þvi lættu þier og þar med nægia, og hirdtu ecki þijnum eigiñ Verkum, sem oll eru i sialfu sier ogylld, þar vid ad blanda nie bæta, svo þu spillir ecki um fyrir sialfum þier, nie Ovirding giorir Herrans Christi Forþienan, svo sem hun þyrsti þinnar Stodar og Styrks vid, hvad ad er, ein fyrir sig, su hin stærsta Synd.

Sa fyrsti Velgiorningur er: Gietiñ af Heilogum Anda. 2. Fæddur af Mariu

Meyu

Meyu. 3. Pijndur. 4. Krofsfestur. 5. Deydдur. 6. Grafinn. 7. Nidurstijginn til Helvijtis. 8. Upprisinn. 9. Uppstijgiñ til Himna. 10. Sitiandi til Guds Fodurs hægri Handar.

Þessa þijna Kvittantiu Book ydka þu ætijd, og set þessa JEsu Christi Velgiorninga, a mooti allri Logmaalsins Aklogun, og Skullda Krofu, og Skielfingu þinnar Samvitsku. So verdur þu frij og kvittur, þvi sælir eru þeir, hvorium DRottiñ tilreiknar ecki Syndirnar, Psal. 32. Lætttu þessa Hofudgrein hallda þier vid ejnfallda Jatning, og Vidurkienningu þriggia Personanna, i einum Guddomi, og lær þu ad þeckia, þyggia og þacka Velgiorninga Fodursins i Skopuniñi, Sonarins i Endurlausniñi, og heilags Anda i Helguninni.

Þridia Hofudgreininn er, Fadir Vor, hun maa kallast vor Reiknings Book, þar inn hefur Herrañ vor JEsus sialfur, svo sem i eitt Registur, uppteiknad allar vorar Naudsyniar, og allt hvad oss vantar og

vanhagar, bædi fyrir Lijf og Saal, og vijsad oss med þer upp til Himnanna, til þess allra rijkasta DRottins, og allra Myskunsamasta Guds, og vors allra orlaatasta og Giafmilldasta Fodurs, sa ed noeg hefur til ad veita, alldrei þreytist, nie þykir mikid fyrir ad giefa, og hefur sett sitt eigid AMEN, so sem sitt Nafn og Undirskrift, undir þessa vora Bæn og Supplicatiu til Guds, hans og vors elskulegasta Fodurs, svo vier skylldum ecki þurfa ad efast um þad, ad oss skuli allt þad veitast, sem vier þar inni um bidium. Hvïad AMEN þijdist: Sannarlega, og JEsus er siaalfur Sannleikurinn; Þessa þijna Þarfar og Naudsynia Bæn, lestu sem tijdast, med ydrandi audmiwku og trwudu Hiarta, fyrir Eyrum Drottins.

Fiorda Hofudgreininn er Sacramentum heilagrar Skijrnar, þad er eitt Innsigli uppaa Naadar Kvittantiu Bookina, þa sem DRottinn giefur oss i Tirwariaatning unni, og uppaa þad AMEN, sem stendur vid Fadir Vor, ad vier skulum sannarlega

verda

verda Barnhtyrdir, og þar med er Skirninnvor, oſs Sattmaali ærnrar goodrar Samvitſku vid Gud, i Trwni a JEſum Chriſtum, og ein Laug, ſem oſs hreinſar af Syndunum, og fædir edur getur oſs (aduruͬ i Syndunum fædda og getna) aptur ad nyu fyrir Daaſamlega Verkan H. Guds Anda i Kraptinum Bloodſins JEſu, og hañs Obrygdanlegra Fyrirheita, til eilijfs Lyfs Riettlætis og Helgunar. Miin Saal, gleymdu alldrei þeſſu Drottinnlegu Jñſigli, og þinu Saattmaals Bandi vid þinn Gud, og kappkeſta ad hallda Trwnni og goodri Samvitſku allt til Æſiloka.

Fimta Hofudgreininn, er þad haaverduga Sacramentum Liikamans og Blood ſins JEſu Chriſti, þad er annad Innſigl id Drottins, uppaa oll Naadar Fyrirheit Guds, ſem ſtanda i hanns heilaga Ordi, uñ Fyrirgiefning allra þinna Synda, fyrir Pijnu og Dauda JEſu Chriſti, og Endurnijun þeſs Saattmaala Naadarinnar, ſem giordiſt milli Guds og þijn i Skiirn

inni. Þad er og Minnis Pantur JEsu Christi, hiaa þier eptirlaatinn, svo þu gleym mir alldrei ad vera honum þacklaatur, fyrir siina heilögu Piinu og Dauda, og med þvi þier giefst þar i Braudi og Viini, hans sannarlegur Liikami og Blood, þa styrkir þu þar med þiina veika Trw um Syndañá Fyrirgiefning hveria hann þier wtvegadi, med sinni bleßadri Piinu og Dauda.

J þessarar Fædunnar Styrkleika geingur þu, ongvu sidur eñ Elias Spaamadur i giegnum Eydimörk allra Eymda og Freystinga, yfir Jordanar Flood Daudans, allt til Guds Fialls, þad er Himnariikis Gledi og Vegsemdar; Hrestu þig sem tiid aft aa þessari himnesku Fædu, og gled þu þig yfir so sterku Jnnsigli þinnar Saaluhiaalpar, og undu þier vid þennann Minnis Pantinn JEsu Christi þiins Lausnara.

J ödru lagi minnstu, ad fim voru þau stærstu Piislar Saarin JEsu Christi, tvo aa hanns Höndum, tvo aa hanns Footum, og eitt aa hanns Siidu, geymdu þeirra sætu

Miñ=

Minning i þinu Hiarta, med þeim sigrar þu Diöfulinn, auugvu siidur enn David vann Goliath, med einum af þeim fim Steinum, sem hann took wr Läkiarfarvegnum, 2. Sam. 17.

J þridia Maata giæt ad, ad fim eru þiin Skilningarvit; Siooninn, Heyrninn, Smeckurinn, Lyktinn, og Tilfinninginn; Spenn þu þessi fim bægu Akneytinn þiin undir Ok DRottins Bodorda, og læt þu þaugaunga undir þvi sæta JEsu Christi Oki, og æ riettum Akurvegi þijns Christindooms, svo þau dragi þig ecki undir Oke Diofulsins, og Holldsins sætra Gyrnda, æ Afvega Glotunar og Fordæmingar Stijginn.

J Fioorda Maata minnstu, ad fim voru Hörmungastadir HErrans JEsu i hanns Pijnu. 1. Grasgardurinn, hvar hann sveittist Bloodinu fyrir þig, og þreytti þinna vegna vid Daudann. 2. Caiphas Holl, þar hann var med Lygum æklagad wr, og fyrst Dauda Madur wrskurdadur.

3. Doomhwsid Pilati, hvar hann var hwdstrijktur, þyrnikriindur og til Dauda dæmdur. 4. Golgatha, hvar hann var kroßfestur, hæddur, giegnum stwnginn, og deyddur. 5. Josephs Alldingardur, þar hann var greftradur, og af Strijds-Monnunum vaktadur inn til þridia Dags, þa reis hann upp med dirdlegum Sigri.
Fim meiga hier aa moots vid reiknast, þau almennilegustu Plaatz Mannsins. 1. Erviddis Plaatz Mannsins, þar hann viñur og vaktar sitt Embætti. 2. Er Kienningar Plaatzid, þar Mann heyrir, les og yd kar Guds Ord, og bidur Gud. 3. Er Doomara Plaatzid, þar riettviislega aa ad dæmast, og Sannleikurinn Naaunganum til Stodar, auglijsast og styrkiast. 4. Er Sorgar, Spottar og Hrygdar Plaatzid, þar Madur þarf ad huggast, einkum þa Daudinn naalgast. 5. Er Greftrunar Plaatzid, þar Lijkaminn verdur nidursaad ur i Vansemd, hvar hann skal og siidar uppriisa i Vegsemd, 1. Cor. 15. hafi hañ
1 Tr.

i Truñi vid skilid. J øllum þessum Stød-
um haf þier i Minni JEsu Christi Pijnu,
þvi fyrir hana blessast þier Verkid, fyrir
hana bodast þier Nædinn Guds og Fyrir
giefning Syndanna. Forgrijp þig ecki m;
Pilato, i raungum Urskurdi, þvi Pijnann
JEsu hiaalpar þier fraa eilijfum Afellis
Doomi, ørvæntu þier ecki i Sorg, Soott
nie Hørmung. Laat JEsu Pijnu vera
þijna Huggun og hugga þar eirninn adra
med, hellst aa moot Daudans Otta, ber
þu med þier JEsu Pijnu, Dauda og Upp
risu Minning til Grafar þeirra Framlid-
nu; Jaa, ber þu JEsu Pijslar-Minning
med þier, alla þijna Lijfdaga, inn til þijns
Dauda og Grafarinnar, og segdu ætijd
med Bonaventura: Vertu DRottinn
JEsu mier ætijd fyrir Siionum med þijn-
um heilögum Blood-Undum, soo hvert
sem eg snij mier, og hvad hellst eg med mijn
um Augum lijt, mætti mier sijnast rioodad
i þijnu Bloodi.

JESUS.

MINN sie eg hier þitt Dæsamlega Almætti og märttuga Dæsemd, minn HErra JEsu, þvi þu ert þad eillifa Fodursins Ord, fyrir hvort svo Fisk ar sem Fuglar, og allt añad, eru skapadir, þvi lietu og Fiskarnir, eptir þijnu Ordi, draga sig i Neti þinna Lærisveina, og Fisk urinn færdi Petri Skatt-Peninginn i sijn um Munni, þar med sijnandi, hviilijka Magt Skaparinn hefdi yfir sinni Skepnu. HErra JEsu, þa þeir fliwgandi Fuglar siingia, og þeir syndandi Fiskar leika sier i Vötnunum, hversu ægiætlega prijsar þa Verkid sinn Meystara? Lofad og prijsad sie þitt Almætti ad Eylijfu! Minn HErra JEsu, giördu Hiarta mitt fliwgandi fra Jardneskum Hiegoomia upp til þijn i Himinin, gief mier i minn Muñ og Hiarta, fagra Lofsaungva, til Dijrdar þijnu heilaga Nafni, hier Stundlega, og annars Heims eylijflega. Lättu mig ecki verda Andstiggi legann Hræfugl fyrir þijnu Augliti, og ei

helld-

helldur hafa Raans Fugla Art, nie Hraf
na Naatturu vid miñ Naaunga. Laattu
ecke af mijnum Huga nie Muñe koma Hr-
afna Hliood, a moote gøodum Jdrunar
Amiñingum, þvi þeirra Hliood er Cras,
þad er, a Morgun: so eg ecke skioote miñe
Jdran og Leidriettingu a Frest. Vard-
veittu mig miñ Endurlausnare, fraa Sno-
ru Oluckuñar og Krookum Freystingaña,
og Nete Diøfulsins, einkum a miñe Dau-
dastundu. Laattu Saalu mijna hafa sitt
Athvarf og Skiool, under þijnum Myrk-
unar wtbreiddum Bloomstur-Kvistum
so hvorke Hretvidre Hørmunganna nie
Raans Klær Diøfulsins giøre henne Ska-
da. Miñ DRotteñ JEsu, þu lietst Fisk-
ana blessast og frioofgast i Votnunum,
laattu mig og so blessast og frioofgast, i
Huggun og Krapte miñar heilögu Skijrn
ar, laattu mig Hugsvalast a Bloode og
Vatne wtruñu, af þijnu sigñudu Hiarta.
Laattu nu standa DRotteñ minn, vid þañ
Saattmaala, sem þu giørder vid mig i miñe

H:

H. Skiirn (sagde Keisare Fridricus Bar barossa, þa hann endade sitt Lijf af Ofurkiælu Vatnsins ibvoriu hann badade.) Minn HErra JEsu, fleyte mier Almattugur Myskunsamur Kraptur þin i giegnum allt mitt Synda og Mootlætinga Vatn til Himnarijkis Sælu Hafnar. Drag þu mig i Nete þiña blessadra Fyrirheita, ad Lande þiñar Naadar, og drag þu mig upp wr Daudans Pytt og Diwpe, ad Lande þiñar Dijrdar. Lattu mig ecke med Oætis Fiskum, þad er Jdrunarlausum Syndurum wtkastast, lattu mig helldur med þeim goodu Fiskum, þad er þeim Utvolldu Guds Bornum, Jñsafnast i Kierenn, Jaa, i Kier og Koste Eilijfrar Saalu hiaalpar, AMEN.

Fostudags Jdkun.

SA Siøtte Dagur Vikuñar er Fostudagureñ; A honum skapade Drotteñ allra Han

Da

da Kvikfienad, Diir og Skridkvikende Jardareñar, og sijdast allra Mañeñ af Jardar Leyr, og blies einum lifande Anda i hañs Asioonu so hañ vard ein lifande Saal, og um Skøpun Mañsins Raadslagade Gud vid siaalfañ sig, og Myndade so Mañeñ epter siñe Mynd, Par epter skapade hañ Konuna af hañs Rife medañ Madureñ svaf, og gaf hana Mañenum til Medhiaalpar, og sette þau so Herra yfir øll sijn Handaverk, under Himnenum, og lagde eina kroptuga Blessan yfir þau bæde.

MIJN Saal, svo sem þetta Verk med er þad seinasta i Skøpunar-Verkenu DRottens, svo er þad og hid Eptertakanlegasta og Athugaverdasta. Añrijke Holldsins i Lijkamlegu Starfe, hindrar ockur miked i þessare hvi-

lijkra

lijkra DRottens Verka Jhugan, þo vilium vid giefa ockur eina litla Toomstund epter ad taka, þvi sem mest um vardar. Andenn skyllde ecke helldur Idiulaus vera, en Hollded. J þessu Dagsverkenu Drottens er Tvent þad sem vid høfum ad yferveiga. Þad eina er Skopun Dijranna, Skridkvikendana og Fienadarens. Þad añad er Skopun Mañsins.

Hvad Skopun allra þeirra Mœllausu Skiepna viduijkur, þa eru þær fæstar, sem oss eru kuñugar, þo vær um nockrar heyrt høfum, eñ samt og œdur, þa mœttu af þeim øllum, sem þu daglega sier og medhondlar, sia og merkia DRottens þijns Guds Dœasamlegt Almœtte, sa ed þvilijkar Skiepnur alleinasta fyrer Ord sijns Almœttes skapade, Lifande giorde og frioofgade. Þar med mœttu œ þeim merkia Oumræðelega Speke og Vijsdoom Drottens, þar hann hvørre eirne Skiepnuñe, hefur vijslega skyckad og skamtad sijna Art og Tegund. J þridia lage mœttu og Dag

lega

lega sina hanns Fødurlega Myskunarriika-Goodgyrni i þvi, hañ þeim øllum so rijkug lega forsorgar, og lætur þær allar finna sitt Foostur og Upphelldi, Skiool og Hæli, hvørs vegna þier ber fyrir allt þetta, ad priisa, heidra og losa þann Almættuga Viisdoomsfulla og goodgiarna Gud og Drottinn.

J Ødru Lagi sier þu svo sem nockurt Skyn og Liooma, Guddoomlegrar Tignar og Diirdar, þvi so sem hann pryddi sinn Hvørn Dags Stool, þad er Himininn, med þeim føgru, og fagurt syngiandi Fugl-um, sier til Diirdar, so hefur hañ og prijdt siina Footskør, þad er Jordina, med þeim lystelega leikandi Diirum og Fenadi, sier til Virdingar.

Ottast þu og heidra þvilijkann Tignar-legann Herra, æ hvørs Footskør þu med þeim øllum stendur. Drottninginn af Sudrinu furdadi sig so uppæ Skickunina i Salomonis Hwsi, so sem uppæ hanns siælfs Speki; Aungvu siidur meigum

vier forundra oss uppaa Daasamlega Drottinns Skickun i Heiminum; Hvar fyrir vær meiglum Daglega segia med David, Ps. 19. Skickaner Drottinns eru riettferdugar og gledia Hiartad.

Hier næst, hvad Mannsins Skopun athrærer, þa er hun med ollu þvi sem þar ad hnigur, so Furdanlega Daasamleg, ad eg helld oll Mannsins Æfi hrocki ecki til, allt þad wt ad grunda og fyllilega ad ransaka, sem þar um hugast, talast og rannsakast mætti, miklu siidur einn liitill Punctur Tiimans: Þo villum vid, miin Saal, hid sierlegasta, i ockar einfolldu Faafrædi, i Traustí Drottinns, og med hanns Naadar Hiaalp, stuttlega athuga.

J fyrstu, er þad Athugaverdugt, ad þo DRottinn aa Himnum, aa þeim fyrri fim Skopunarverks Dogunum, giordi margar fagrar og forpriidilegar Skepnur, þaa verdur ecki i Ritningunni umgetid, ad hann hafi þar um fyrirfram, neitt Naadslag halldid, ei helldur verdur tilgreindt, af hvoriu

eriu fierdeilis Tileinkudt Efni, i hvorri fierdeilis Liking, eda hvad margar þær hafi af hveriu Tagi i Undverdu verid skapad ar, þo liklegast meigi siinast, ad þetta iard neska hafi mestann Part af Jordunni, og hinum þremur Elementunum, Vindi, Vatni og Elldi verid skapad, med þvi allra Elementanna Tegund, finnst i ollum lifandi Skiepnum, so syniſt og liklegt, ad Drott inn muni hafa allar lifandi Skiepnur i Por um skapad, eitt Kallkyns, annad Kvennkyns, sierhvert Par med sinni Tegund, hverium hann gaf Almattugt Blessunar og Befalningar Ord, ad aukast og margfalldast skylldu. Enn allt samann þetta verd ur hid greinilegasta upptalid, i Mannsins Skopun, og þar ad auki Herradæmisins Skyckun, yfir ollum Skiepnum, og þess vegna vilium vid þetta stuttlega, hvad eptir annad yfirskoda i styttsta Mata.

Fyrst, DRottinn rædslagadi um Mannsins Skopun fyrir fram, vid sitt Ord og Anda, þader: DRottinn vorn

JEs=

JEsum og heilagañ Anda. Þetta Raad slag hiellt nu siu blessada Guddoomsins Þrenning, ecki þess vegna, ad nockurt Tviilrædi edur Efasemi væri i DRottins asettu Raadi, hvort ad eiliiflega stodugt stendur, og med ollu er Oumbreitannlegt i sialfu sier; Helldur vill hann syna oss hv- ad mikid honum væri hugad um Mann- eskiuña, framar ollum odrum Skiepnum, þvi um̃ þad raadslaga Menn hellst, sem þe- im er mest um̃hugad, og þeir hellst vilia vann da. Þar ad auki saa DRottinn vel fyrir, ad þo audveldt væri Manninn ad skapa, mundi þo mykłu kosta hann, fraa sinni fag urt skynandi Mynd fallinn, aptur ad end urleysa; Ecki þad ad DRottinn med hvik ulum, eda Kviidasomum Huga sæe eptir þeirri Mynskun, sem hann fyrir Heimsins Grundvallan fyrirhugad hafdi, Mañesk iunni ad veita, i Sendingu siins Sonar JEsu Christi. Miin Saal, forundra þig helldur Gudrækilega yfir þessu DR- ottins Raadslagi; enn þad þu i Faavitsku

smaa-

smaasmuglega þar eptir hnysit.

Gud Raadslagade um̃ þijna Skopun, þvi honum var mykid um̃ þig hugad. Laat tu þier af ollu Hiarta um̃hugad vera ad þu skopud Skepna Guds, verdir Skapara þijnum til Lofs og Heidurs, og fordiarfa þgi ecki af siaalfs Dadum, nie þad dijrmæta DRottinns Verk, aa þier. Drottiñ saa hvad miklu kosta mundi, þig glatadann ad endurleysa, þvi þad kostadi hanns Elskulegasta Hiartans Sonar Lijf og Blood. Þañ mikla Kostnadinn virdtu, þiggdu og þacka þu, alla þijna Lijfdaga, og kosta ollu þijnu Hiarta, og ollum þijnum Lijfs Kroptum þar til, ad verda blijdinn þijnum DRottni, þvi þad er þijn Skylda. Gud Raadslagadi um̃ þijna Skopun vid sitt Ord, þad er vid sinn Son, og heilagañ Anda. Raadslaga þu skapadur, jafnann vid Guds Ord i ollu þvi þu giorir, og hlijd Raadum Heilags Anda, sem þier i Guds Ordi og goodum Aminningum gefinn verda, og forsmaadu alldrei Guds Raad i Strijd vid siaalf-

E añ

aññ þig, so sem þeir þverbrotnu Gyðingar.

1. Efnið, af hvøriu Gud Manniñ skapadi, var Jardar Leyr, þad er Lykamans Efni og Materia, og sa lifandi Andi, er hñ blies i Mannsins Asioonu, þad var Saalinn, sem Lijkamanum, af Leyr skoptum, gaf Liif, Hræring, Maal Minni, Rænu, og allann Mannlegann Edlisþcatt.

Þaa samlegt Almætti Drottiins hefur þu hier ad prysa: Fyrst i þinni Skøpun, þar hann af so audvirdilegu Efni, skapadi so prijdilega Skepnu, og af einum saamitum forgeingilegum Hlut, giordi þa Skepnu sem oforgeingileg vera skylldi, og samtengdi so nakvæmlega, tvo hina Olikustu Hluti, daudann Leyr og Odaudlegann Anda. Þar nærst, þa þu aliytur þinn eigiñ Lijkama, þa minnstu af hveriu Efni hann er giordur, og lijka af allann Metnad, því hvar af skylldi Dupt, Molld og Aska stæra sig? Leyrkerunum er því hættara vid Brotinu, sem þau standa hærra; So er Mañ-

in

inum þvi hættara vid Slisum og Olucku, sem hann sialfur setur sig og metur hærra, þvi hvør sig sialfann upphefur, sa skal nidurlægiast, segir DRottinn: Luc. 18. Einn Erchibiskup af laagu Sleckti, liet jafnann fyrir sier wthroopa þessi Ord: minnstu hvadann þu ert kominn. Þesshattar Ord ættu hvoriu Manni i Minni ad vera. Þa þu athugar þijna Saalu, Christinn Madur, þa skyll dir þu med hærsta Lijtilæti priisa Gud, sem þig prijddi med so goodri Gaafu og liet þig ecki verda eina Ræ-nulausa Skepnu. Farðu vel og vandlega med hana, og kosta alls Kapps um̃, ad hun verdi Oflecku Skapara þinum aptur skilud, enn þad kann ecki ad ske, nema fyrir JEsu Christi nmduga Verdskulldan, hvoria þu med einni stodugri Trw medtekur, þvi hañs Blood hreinsar oss af allri Synd. Varastu og viliandi af Illvilia, Saalu þijna med Glæpum ad saurga, hveria Gud þier af sinum Goodvilia gaf og lieti, og hann vill hana Osaurgada aptur hafa.

2 Eptir Guds Mynd var Madurinn skapadur. Ecki er þad so skiliandi, ad Lijk amans Limanna Mynd sie eptir Mynd Guds eiginnlegrar Veru, med Hondum Fotum, og annarra Lida og Lima giord og aðgreind, so sem Lijknesti, eptir lifandi Manns Limum wthoggvid, þvi Gud er einn Andi; Helldur ad þetta hellst heima hiaa þeirri andlegu Mannsins Tegund; og i stuttu Maali þar um ad tala, þa er sialfur Skaparinn þad fullkomna Riettlæti, sa algiørdi Vijsdoomurinn, þad eilijfa friiasta Frelsid og Frialsleikinn. Eptir þessari Guds Mynd var Madurinn skapadur, Riettlaatur, Vijs med frialsum Frijvilia; Þetta voru agiætar ypparlegar Gaafur, og ein skiær skijnandi Mynd i Manninum, hveria hann misti alldeilis i Syndafallinu. Þessa Guds Mynd endurnijadi JEsus i oss, þa hann i fullkominni Manns Mynd, Jaa, sannur Madur i Mynd Syndugs Hollds, þo sialfur aan Syndar, leid fyrir oss Pijnu og Dauda. Þessi Guds Mynd

i Mañinum bædi skapada og endurnyada, þeckir einginn, nema riett-trwud, og fyrir Heilagann Anda endurfædd og endurnyud Manneskia. Drottiñ hefur og i siñi Veru, Ordid og Andann. So hefur og Madurinn i sinni Veru Rænu og Skynsemi, af hvorium Mælid framleidist, þar med Miñi og Hugarfar, hvert ad er so sem einn vakandi lifandi Andi i Manninum, hvad eg helld af þessari Myndinni Guds i Manninum leidast megi, og þetta hefur Madurinn haft eptir Syndafallid, so sem Meniar nockrar Gudlegrar Myndar, þo þad fyrir Syndina sie miog so veikt og afmyndad ordid i margann Mata. Nu mijn Saal, Fyrst þu ber nu þessar Meniarnar Guds Myndar i þier, og þu ert af JEsu Guds Syni til þeirrar fyrstu Guds Myndar, sem þu varst eptirgiørd, aptur endurleyst, og dijru Verdi keypt, þa siaa þu, eptir fremsta Megni, med Hiaalp Drottinns þar til, ad þu ecki nijdir nie svivyrdir Mynd Drottinns i þier, nie a þier sialfum. Forsmadu ecki

helldur Guds Mynd a odrum, þo liitilmot-
legir syniſt fyrir þiinum Augum; Minnſtu
ad aller eru eptir einni Mynd ſkapader, og
til einnrar Myndar endurkeyptir. Von
er þo ad Mannſins Lijkama Mynd verdi i
Fataæktinni, Volædinu, Sorginni, Soott
inni, Ellinni og Daudanum Oaaliteg, Ve-
ſalleg, Aumleg, Audvirdileg og Sorgleg,
þar JEſu Chriſti bleſsada Mynd vard i
Kvolinni ſo Oaaliteg og hryggileg, ad þar
ſaaſt eckert girnilegt a honum, Jaa, þar
var ecki ad ſiaa nema Blood, Hraaka, Blaa
ma, Beniar og Þrota, þar fyrir forſmaadu
alldrei þvilijka Hrygdarlega Mynd a nock-
ri Manneſkiu; Tak og ſiaalfur til Þacka,
þvilijka Sorgarlega Mynd ad bera, vilie
O Rottinn þad ſo hafa, og gled þig þar vid
ad þu ſem ber hier Hrigdar Myndina Her-
rans Jeſu um̃ Stundarſaker, i Þoliñmæ-
di, munt JEſu Dijrdar-Mynd bera ad ei-
liifu i Gledi og Æru, þa ſw rietta Guds
Mynd er algiord og fullkomiñ i þier vordiñ.
3. Mann og Kvinnu ſkapadi Gud, hun
var

var giørd af hañs Rif-Beini, þa hañ svaf, og leiddi Gud hana sialfur til Mannsins og baud ad hun skylldi vera hanns Med-hialp. Hier er nu sa fyrsti Uppruni og Innsettning til Hiónabandsins, þar fyrir er þad ein Stiett, af sialfum Gudi innsett og af honum bleßud, þvi er hun bædi Losleg good og þarfleg, og skylldi eptir DRottinns Orda Befalningu, af øllum Heidarleg hall-dinn verda. Hvør sig vill þar inngefa, varist fyrir Fiisnar Sakir Holldins, fyrir Radfrañ ad rasa, þvi i añad Siñ Rad-slagadi DRottiñ, þa hañ villdi Hionaband-id innsetia. Su er Hionastiettiñ Luckusom ust, sem i Nafni DRottiñs er byriud, med Bæn og Gudhrædslu; þa sialfur DRottiñ leidir Mañ og Kvinu samañ, er Von til Bl-eßunar og Bootar a øllu Mootlæti. Em-sømul Holldsins Fysn gefur alldrei gooda Hioona Vijgslu. Eingiñ ovirdi sijna Eckta Persónu, þvi þad misþocknast Gudi. Mad urinn þecki sijna Kvinu fyrir Medhialp, sier af Gudi tilskickada. Kvinañ maa og i

þeim Orðum, þeckia sitt Embætti, og fiun-
di i Otta Drottiins, svo vid sinn Mañ ad
Bwa og Breita, ad hun med Æru bera
megi þad Nafn, ad heita hañs Medhiaalp,
eñ eigi hañs Forrotnun; Bædi skulu þau
sitt Holld vera. Þess a Madurinn ad
minnast, so hañ sijna Eiginkvïñu forsvari,
forsorgi, virdi, og sem sitt eigid Holld elski.
Hrein Kiærleiki er Hionabandsins fegur-
sta Prijdi. Halldi hvort Hioonanna vid
það sem Gud hefur siaalfur bodid, þa helld
ur hann og vel med sinni eiginn Skickun,
annars er ecki good Von, ef med Illvilia er
vt af breitt. Drottiñ lagdi sijna Bless-
un yfir þau fyrstu Hioon, hvoria þau vegna
Syndar og Ohlijdni af sier brutu. Þvi
varist oll Christinn Hioon, illt og Ogud-
legt Lijferni, svo þau ecki Blessun DRott-
ins af sier brioti, þvi an Guds Blessun
arer allt Onijtt. Myklum og goodum
Menium sinrar fyrstu Blessunar, hefur
DRottinn jafnann i Hioonabandinu vid-
halldid. Stundi oll christilig Hioon med

Gud=

Gudhrædslu þar eptir, ad þvilijkar goodar Meniar aukist, enn vaniist ecki.

4. Herrastioornan gaf DRottiñ Mañinum, yfir øllum Skiepnum a Jordunni: Hana reinir þu Daglega, vertu þess alla Daga med skylldugu Packlæti minnugur. Nær þu sier þær Skiepnur, sem þu Dag lega med høndlar, hvørsu þær eru þier und irgiefnar, þa lat þier til Hugar koma.

1. DRottins Ord hefur mikiñ Almætt ugann og langvarandi Krapt. Nu meir enn fyrir 5627. Arum, skiedi þessi Sköck un, og hun hellst enn nu vid, þvi Ord DR ottins bliifur eiliiflega, og so sem hann skip ar, so stendur þad, þvi er a Ord Drottins gott ad treysta. Þad hefur allt Eyds Kr apt sem Drottiñ talar, sagdi Plato. 2. Ep tir DRottins Befalningu fæda og klæda Skiepnurnar Manninn, og þioona hon um i adskiannlegann Mata. Furdann legt er þad, hvørsu þær sterkustu Skiepnur læta sig temia, beygia og sveigia, jafnvel af þeim smaa Ungmennum, sem sia maa a

Hestum, Ösnum, Ulføllðum og Fijlum, Leon og Biarndijr eru grim̃, þoo lata þau sig spekia og temia, þessu orkadi eitt Ord DRottins vid þær sterku stooru og grim̃u Skiepnur, þad lata þær svo vid sig rœda; Enn Manneskiann alleinasta, lætur hverki Guds Ord nie Anda vid sig rœda; þad naudi Gud! Saala Mijn; Varastu ad vera skynlausum Skiepnum sijdre, þad er þier ofmikil Mynkun, þvi lattu Guds Ord vid þig rœda, og hallt han̄s Bodord med David, Gulli og Gersemum betra og dijrmætara. 3. Giæt og vel ad, þott DRott inn hafi giefid þier Herradæmi yfir Skiepnunum og lagt þær undir þitt Valld, þa vill hann þo ecki þu siert þeirra Ómyskunsam ur Tyranni, þvi bannadi han̄ ad Mulbinda erianda Naut, og fyrirbaud ecki Uxa nie Asna ur Pyttrad draga a Þvottdegi, Luc. 14. Ecki soomir vel einum christnum Manni med Hungri edur Kullda, edur Ómyskunsamri Medferd, ad kvelia viliandi sier þarfsamlegar af Gudi giefnar Skiepn

ur;

ur; Myskunsemi DRottins er yfir ollum hanns Skiepnum, Ps. 145. Þvi lætu og Þijna Myskunsemi yfir þeim vera, sem hañ hefur þier til Gagns og Umsioonar feingid. Þeim verdur Myskunarlausum Doomi hootad, sem aunga Myskunsemd sijnir. DRottinn baud, ad lijka skyldi eriandi Uxi og Asni Hvijld eiga, a Þvottdeginum, svo sem Madurinn. Hoof, Mæti og Medal, skal og a, ollum Skiepnum ætlast. DRottinn blessadi siaalfur allar Skiepnur: Varastu þvi ad bolva þeim Skiepnum sem Gud hefur blessad; Minstu helldur hversu opt þu ert þijnum Gudi bægur, skylldi hann þier þa fyrirmæla; Hvar mundi þad þa vilia lenda? Skiepnañ Skynlaus þioonar sinni Nætturu, þo hun sie stundum bæg, enn þa þu ert Drottni þijnum Ohlijdugur, þa þioonar þu þiñi Onaatturu; Fardu þvi Vægdarsamlega og varlega i Myskun og Skynsemi med þær Skiepnur, sem Gud hefur þier giefid, og vert þijnum og þeirra Skapara þacklaatr.

Þad

Þad siøtta og tijunda Bodord vitdist mier hier ad hnijga; Þvi þar hann baud ad eirn Madur og ein Kvinna, skylldu eitt Holld vera, stadsestir hann med bꜳdum þessum Bodordum, svo bædi Mañsins og Kvinnunnar Hugur og Lijkami halldist iñbyrdis þeirra ꜳ milli Oſaurgad.

Nafnid.

Þessi Dagur nefnist vor ꜳ medal Føstudagur, ei Olijklegt ad svo kallist, þess vegna, ad christnir Menn ꜳ fyrri Tijdinni, helst þennann Viku Dag, þiꜳdu sinn Lijkama med Føstum, i Miñing HErrans Christi Pijnu, hveria hann ꜳ þessum Viku Degi fyrir oss leid. Nyt samlega Eptirtekt mꜳ þetta giefa: Fyrst þa minnir þad þig, miin Sꜳl, ꜳ adskiliaſlegar Føstur, sem Ritninginn umgietur, ꜳ nockrar vil þum vid minnast.

1. Fyrst er ein Jardteikna Fasta, hun siest ꜳ Moyse, Elia og Christo, hvor þeirra fastadi 40. Daga og 40. Nætur, hun sijn-

ir Almætti DRottins, sem fram yfir oll Natturleg Medol verkar og wtriettir þad hann vill, og þegar hann vill. Gott er Almætti Drottins ad treysta, enn Ahætta hanns ad Oþorfu ad freysta.

2. Er Natturleg Fasta, þa Madur bindst Matar og Dryckiar ad siaalfs Vilia, og stendur i siaalfs Valldi, þo æ ecki nie maa Madurinn sig æ sinni Heilsu þar vil iandi med skada. Þad Fimta Bodord DRottins stendur þar æ mooti.

3. Naud-Fasta, þa Madur fær ecki Medolinn ad nærast æ, so sem skiedur æ Hallæris Tijmanum. Hun er stundum Synda Straff, so sem skiedi i Jerusalems Eydileggiüg, stundum Reynsla Guds Barna, svo sem æ Lazaro, Luc. 16. Tak heñi med Þolinnmædi og Jdran, bocknist Gudi þig med henni ad hyrta og reyna.

4. Er Hræsnara Fasta, undir Gudhrædslu Skyni, so sem Phariseæarans, sem sier hroosadi i Musterinu, hana varast þu, þvi hun er meir Synd enn Goodverk.

5.

5. Er Jdranar Fasta, svo sem Nin:vitanna, hun er bædi good og lofleg, þa hun skiedur fyrir utan Hræsni og Afgudadijrkun, og er ytra synilegt Jdranar Merki, og væri Oskandi, hun gudrækilega tijdkud væri, ꝏ ollum almennilegum Bænadøgum.

6. Er christileg Fasta, hveria Menn hall da i Bindindi sinnar Fædu, fyrir Berging Christi Hollds og Bloods, og mꝏ kallast ein good ytri Sidsemi, hana halltu, so þu giefir ecki odrum Hneixli.

7. Er Sparsemdar Fasta, þa Madur med Hoofi og Sparsemi, neytir Matar og Dryckiar, um hana talar Herrann Christur svo, Luc. 21. Sioaid til, ad ydar Hiortu þijngest ecki af Of-ꝏti edur Of-dryckiu.

6. Er Gudhrædslu Fasta, þa Madur bindst fyrir oll Jllverk, og lætur ecki eptir Holldinu, þess Gyrndir ad rækia, Rom. 13. Um hana verdur talad hiꝏ Esajam Spꝏmanni i 58. Cap.

J odru Lagi minnstu, ad ꝏ þessum Bikfu-Degi, leid DRottinn vor JEsus Pijnu

nu og Dauda, þad þacka þu þijnum Gudi af öllu Hiarta, og hugga þig vid hans Forþienustu og bid DRottinn um Hiaalp hel lags Anda, so þinn gamli Adam, þad er oll ill Gyrnd og Tilhneiging Holldsins, mætti med Christo þijnum Lausnara, Daglega krossfestast og deydast: Þessi Pijnu-Dag urinn Christi, var siøtti Dagur i Vikunni, Sex Frelsis Stadi gaf Gud Jsraels Son um i Gydingalandi, þangad ætti saa ad flija, og skylldi þar frij vera fyrir ollum Ep tirmælum, saa odrum vard Oviliandi ad Bana, þar skylldi hann verda in til Dau da þess ædsta Kiennimanns, þa vard hann allstadar frij og frials, og mætti bwa hvar hann villdi. J Pijnunni Christi verdur þier mijn Saal, vijsad uppaa þijna Sex Fr elsis Stadi aa heilogum JEsu Lijkama, þad eru hanns Fimm stærstu Saar, aa hans Hondum, hans Footum og Sijdu. Siøtti er hanns Þyrni Coronu Svida Saar, þangad flijdu, þa þu hefur forsied þig i nockri Misgiørd, þar halltu þig med Tr-

tiuni, þar verdur þu frij fyrir øllum Eptir mælum og Aklogun Logmalsins, Samvit skunnar og Dioflsins, þar verdur þu ad Eylijfu frij og frials, þviad fyrir Dauda þess ædsta Kiennimanns, HErrans JEsu Christi, er þier þad eilijfa Frelsid wtvegad.

JESUS.

Ásamlegur ertu minn HErra JEsu, fyrir Sioonum minnar Sälar i þessu þijnu Skøpunar Verki, sem og øllum ødrum. Þu skapadir a Jordunni Kvikfenadin, mier sem ødrum til Gagnsmuna. Blessad og lofad sie þitt Forsorgunarsama Fødurs Hiarta, og ey lijfar Packer sieu þiñe Aurlætis milldu Hend. Marger Gudhrædder Meñ hafa vered þeirrar Meiningar, ad Uxenn og Asnenn hafe synt a sier Lotningar Merke, fyrer þier, þa þu Nyfæddur, varst Reyfum vafeñ, i Jøtuna nidur lagdur, lwtande þier so sem sijnum Skapara. Nadran kiende Krapt sijns Skapara Befalnings.

Ar,

ar, þar hun liet Ofkaddada vera St. Pals
Hond, þar þu hafder adur so sagt: J mij-
nu Nafne munu þier Hoggorma upptaka,
Marc. 16. Eins stioornast og eun allar
Skiepnur mier til Parsenda, epter þinne
Skyckun, þu sem siælfur ert þad eilijfa Al-
mættis ORD Fodursins, hvier mijn
Skyllda i Dag og alla Tijma, þig ad prij-
sa, og þier Lof og Packer ad seigia, ásamt
þijnum Himneska Fodur, og heilögum
Anda. Þu varst þad Hævijsasta Rada-
Neyte Guds Fodurs, og Guds H. Anda,
i Mañsins Skopun, hvi er eg epter þijnu
Rade skapadur, so sem eg er fyrer þijna
Verdskulldan endurleystur. Þu ert sa
Eingell þess mikla Radsins. So sem þu
ert sa ellste og ædste Radgiafare, so ertu
og sa allra Vijsaste, Forsiaalaste, trw-
aste og hollaste i ollum þijnum Radum.
Þar fyrer bid eg þig, minn HErra JEsu,
vertu mier fyrste og næste Radgiafare, i
ollu þvi eg þarf um ad Rád slaga, i minne
Embættis Utrjettingu. Leystu oll mijn
Band-

Vandræde, med þijnum allra Vijsdoms fullustu Raadum, vardveittu mig fraa øllum illum og Oholluṁ Raadum, Holldsins, Diøfulsins og falskra Maña. Gief þu mier Raad til, ad fylgia þijnum allra trwustum Raadum, og laat mig ecke med Hverwdogeigen Stijf-Siñe, forsmaa nein Guḋhræddra Maña og þinna trwrra Þioona good Raad, so eg ecke rate i Skada fyrer mitt eiged Einræde. Miñ Drotteñ, þu skapader mig fyrst epter Guds Mynd, og keypter mig aptur til Guds Mynd ar, med þinne Kvøl og Pijnu, hun byriast ad einsi mier, i þessu Lijfe, laattu hana fullkomnast aa mier i eilijfu Lijfe. Miñ Lijkame er af Jordu, verdur og aptur ad Jordu, Almætte þitt mun hañ og vr Jorduñe aptur Dyrdarlegañ uppreysa. Þvi treyste eg Efalaust.

Af Adams Sijdu skapader þu Brwde hañs, þa hañ svaf, enn þijna eigen Brwde bygder þu þier af þiñe Sijdu, þa þu a Krossenum sofnadur, varst giegnum þijna

Sijdu

Siidu stungen̄, þijn Christne er þijn Brwdur. Eva odlest sitt Nafn af Mannenum, þad gaf Adam henne þa han̄ vaknade, og sagde hun skyllde kallast Karl-Inna. Þu gafst þinne Brwdur vegl gt Nafn, af þijnu Nafne, epter þad þu varst til Himna uppstijgenn, þvi þu heiter Christur, eñ hun Christne, og vær aller Chr stner. Þu blessader Mañen̄, og gafst honum HErra-Dæme, yfir þijnum Handaverkum, lattu nu þijna Blessan yfir mier hvilast, alla miina Liifdaga, og hialpa þu mier med Skynseme og goodre Skyckun ad hondla med þær Skepnur, sem þijn Raad virdest ad leggia under mijnar Hendur. Herra JEsu, þu ert sialfsur sa riette Einvallds HErrann allra Skepna, vertu alla Tiima minn HErra, minn DRottinn og minn Gud, og lattu mig under þinne Mylkunsamre Vernd og HErra Stioornan lifa, hier Stundlega Blessadan̄ og annars Heims eilijflega Sælan̄, Amen.

Laug-

Laugardags Jdkun.

A siønnde og siidaste Dagur Vikuñar, er Laugardagureñ. A hønum hvijldest Almaattugur Gud, af øllum siijnum Verkum, sem hañ hafde giørt, eige þad ad DRotteñ være þreyttur, edur lwveñ af siñe Jdju, helldur hætte hañ vid, ad giøra edur skapa Skiepnurnar, med þvi su fyrsta Tegund allra Hluta var þar fullgiørd, eige helldur hætte hañ so vid siin Verk, ad hañ sie med ollu Jdjulaus, helldur stioornar hañ og stiirer øllum skøpudum Skiepnum, helldur þeim vid Magt, og Forsorgar þær allar Naadarsamlega, þar fyrir seiger Endurlausnareñ vor: Miñ Fader verkar allt til þessa, eg verka og eirneñ.

Hier hefur þu mijn Sæl, fyrst so epter ad taka, ad þu hallder þijna tilbærelega og Skyckunar gooda Hvijld i þijnu Erfide, eige þad þu giefer þig i Holldlegt Jdjuleyse, Lete edur Omeñsku, og afrækar edur vanrækar þijna Stiett og Kallan, edur forsoomer þijn bijfölud Verk, helldur skalltu svo hvijlast ad þu ætler þier tilbærelegt Hoof, og skickanlegann Maata, i þiñe Jdju, Erfide og Uñ hyggiu, med því, ad ann Hvijldar og Stillingar, kann eckert til Leingdar ad viðhalldast.

Þar næst Hugleid, ad DRottenn hefur i þessare siñe Hvijld sañlega sied yfir oll sijn Verk, med eirne Guddoomlegre Himneskre Glede, Lysting og Unadsemd, þviad þad voru þau riettuj goodu fullkomnu Verkenn.

Sæl mijn, i allre þinne Hvijld og øllum þeim Tijmum, sem þier maa annars a mille verda þaa skylder þu, þad frekast verda maa, hafa þijna Skiemtan og Unadsemd

md i Umheinking og Yfirskodan Drottens Verka. Þeir gömlu hafa kallad þat mikla Bygging Himens og Jardar, sem vier siaum, eina Book med tveimur Blødum, þad eina Bladed er Himenenn: Letred þar a, eru øll þau fogru, liosmande og lysande Himentungl, og þeirra allur Herskare, þar af mættu lesa og læra DRottens Dyrdarvellde, Allmætte, Speke og kropt uga Giædskusamlega Stiornan. Þad annad Bladed er Jorden: Letred þar a, eru allra Handa Eykur, Bloemstur, Gros, Alldine, Jurtet, og allra Handa Jmisleg Dyr, Fenadur, Skridkvikende, Fugl ar og Oteliante ga morg Voth, og Fiskakin, hvar af þu mætt lesa og læra ad þeckia DRottens yferstiootanlegan Rykdoom, mildelega Forsorgun, og Fødurlega Giæsku. Alldrei ættu Augun þad svo ad lijta, ad Hiarta og Munnur sie ecke til reidu, Gud ad elska og heidra, svo sem eirn Naadugann Fødur, og hann ad Ottast og tilbidia, svo sem Almattugann Herra. Ad soddann

Jhug=

Jhugan DRottens Verka, er laangtum
meire og þarflegre Skemtun, enn øllum
ødrum Heidiña Maña Sagña Bookum,
þo þeim sie ecke med øllu bürtkastande.

O! hvad fegur og agiætlega lysteleg,
hefur þa su Nijskapada Verølld vered i
þañ Tijma, med øllum sijnum nyum og fer-
skum Blooma, liika sem ein Ung og frid
Jungfrw, under sijnu fegursta Brwdar-
Skarte. Hvad er hun nu hiaa þvi ad reik-
na, nema soo sem ein gómul wtlifud Sorg-
ande Eckia, sem øllum siinum fagra Jung-
frwr Yferlit, og lysteleguftu Brwdarskar-
te, hefur tiint og tapad? Þvi velldur Mañ-
anna Vondska og Raanglæte, hvort ed øll
Giæde og Gooda forhindrar, so sem Jere-
mias Spaamadur medkieñer.

Hvad mikell Munur hyggur þu vered
hafe aa Jordune, þa DRotteñ leit yfir øll
sijn Handaverk Ofaiirgud og Ofpillt, og
þaa hañ leit aptur yfir Jordena, forspillta
af Syndum Mañaña fyrir Nooaflood?
Þad maa raada af Ordum Ritningareñ-

Ar,

ar, þvi um̃ þad fyrra Alited Drottens talar hun so: Og sia þad var allt harla gott. Eñ um̃ þad seirna seiger hun: Oll Jordeñ var fordiorfud, etc. Eñ hvad miklum Mun meir, ad nu er Jordeñ fordiorfud ordenn, vegna Mañana yfirmæta vaxeñar Vondsku, er einum Gude sioosast. Hun siner og i ollum Londum, Stodum og Platzum þar sieu lioos Merke til, ad Blind er mættu æ þreyfa, ef ecke villdu þeir siaendu sia og adgiæta.

Þessu framar giefur DRottenn oss sialfur, med þessare siñe siound̃a Dags Hviild, svo sem Form og Fyrirmyndan, til vorrar riettu Suñudags og Hatijda Hviildar, þvi þa eigum vier ad yfergiefa þad Lijkamlega Erfvided, og giefa oss Toomstund ad yfirskoda og grunda Verkeñ DRottens. Vier eigum ad hviila vorn Lijkama og giefa Gude Toomstund, ad verka i oss fyrer sitt Ord og heilagañ Anda.

A þeim þremur Stoor-Hatijdum Arsins, hofum vier þau hellstu og furdu Dasam-

samleguſtu Drottens Verk ad yfirſkoda.
Á Jóola Hátijdini, eigum vier ad þenk-
ia um̃, og yfirſkoda þann mikla Leyndar-
doom, þar Gud fæddiſt i ſonnum Mann-
doomi af Oſleckadri Meyu, þar Jklæddiſt
Gud Manns Mynd, ſo Madurinn nædi
aptur Guds Mynd.
Á Paaſka Hátijdinni, eigum vier ad
rannſaka JEſu Chriſti Uppriſu, þar ſiaa-
um vier Daudann deyddann, Dioſulinn
ſigradann, Helvijti nidurbrotid, og oſs fra
Eilijfum Dauda med ollu frelſada, og viſſ-
ann Obrigdúlann Spaadoom vorrar Upp-
riſu fraa Daudum.
Á Hvijtaſunnu Hátijdinni hofum vier
ad minnaſt aa, Avoxtinn Herranns JEſu
Forþienuſtu og Medalgaungu, þvi þar ſi-
aaum vier Himininn opnadann, heilagann
Anda oſs ſendann, og þa heitu Hiartans
Elſku þeſs lifanda Guds, med honum hin-
gad til vor færda og flutta, og oſs fyrir hũs
Huggun Hialp og Krapt Innſiglada.
Á ollum Sunnudogum, hofum vier ad

athuga, vors Herra JEsu Christi Ord og Verk, hvor oll eru furdanleg, Daisamleg, miwk og Mylkunarfull, alskimandi og lioomant i i Elsku, Ast, Raad og Saüleika; um þetta allt i sierhvert Sinn ad þenkia nytsamlega, þarf Tijma og Stund.

Laattu, mijn Saal, þinn Likama, eiga sex Dagana til sinna Þarfinda, þo i Guds Otta, enn gef, þu Lijkami, Saalunni þann Siøunda Dagiñ, so hun þa hviilist og Hug svali sier, i Yfirskodun DRottinns Raadar Verka.

O! Þu forgeingilega Hræ, þu hefur einsamall Gagn af þinni Idiu; Hvad hefur Saalinn þar af, nema optsinnis Skadann ellin? Laattu þier nægiast med þijna Sex Daga, þar med hefur þu ærid noog. Good og heilog Idia Saalarinnar a þeim einum Siøunda Degi, er so heilnæm og holl, ad þu maatt þess med henni ad Eilijfu niota, i Himnarijkis Oendanlegri Gledi; ræntu hverki þig nie hana slijkum Gooda.

DRottiñ blessadi sialfur þennañ Dag, og

og setti hann Manninum og ollum þeim Skiepnum sem undir hans Hendi þioona, til Hvijlldar, so sem Logmaal DRottinns þar um gefid vottar, Devt. 5. Þocknanleg er Drottni vorum Hvilld og Roosemi, ei ad eins fyrir sig sialfann med þvi hann er sialfur, sw allra betsta, og Stillingarsamasta Hvilld og Roosemi, helldur og einnin vill hann sinn og vita, vora Hvijld og Roosemd. Eitt Manns Hiarta, sem sier er ills medvitandi, er Hvijldarlaust og Oroosamt, þvi kann þad ecki Gudi ad þocknast. Mijn Saal, hafir þu vegna þinna Synda, so Hvijldarlaust, og Oroosamt Ged, þa leita þu þvi Hvijldar hia HErranum JEsu, fyrir sanna Trw a hanns Nafn, hann er sw rietta Hiartans Hvijld og Stilling, þvi svo segir hann sialfur hiaa Matth. 11. Komid til mijn, og skulud þier Hvilld finna Saalum ydrum. Hiartad fullt af illum Gyrndum, og ofmikilri Astundan Jardneskra Audæfa, Maktar og Metorda, hefur eingva gooda Hvijld, so sem

Amons og Achabs Dæmi syna, og i einninn Absalons. Amon lagdest siwkur af Gyrnd til Systur sinar Thamar, Achab af Gyrnd til Nabots Vijngards, Absalon svaf ecki vært, þa hann villdi verda Kongur. Pad kañ og ecki Gudi ad þocknast, þvi kappkosta þad fræ þier ad leggia. Hvijl þinn Hug i Von og Eptirbid Himneskra Vellystinga, og vert til Frids, med þinn skamtadann Verd. Ef þungt er ad verdsla einu Pundi, þa mundi þier ei liettara veita, Tiju.

Pad Hiarta sem bijr yfir Hatri, Reidi, Þrætum og Sundurþycki, hefur aungva Hvijld, ann og ecki helldur ødrum Hvijldar nie Roosemdar, so sem Cain, þad þocknast og ecki helldur Gudi, fordastu þar fyrir Hatur, Agg, Reidi, Þrætur, Sundurlyndi og Tvijdrægni, Gal. 5. Þvi þad eru þau bølvud Holldsins Verk sem banna og fyrirmuna Manninum inn ad ganga, edur ad erfa Guds Rijki, Astunda helldur Eindrægni Kiærleikans fyrir Band Fridarins ad hallda, so Fridarins Gud hafi

Lyst=

Lystinghiæ þier ad bliifa og bwa, þviad sialfir eru Fridsamir, þeir munu kallast Guds Born, Matth. 5.

So sem Gud DRottinn hvijldist þann siounda Dag af sijnu Skøpunar Verki, so hvijldist og Herrann JEsus i Grofinni, a siounda Degi Vikunnar, ad fullendudu Erfidi Endurlausnarverksins. Flestir Lærdir Menn hallda þann Hvijldar Dag Herranns JEsu i Grofinni, hafi borid uppa þann sama Arsins Dag, sem þann fyrsta DRottinns Hvijldar Dag i Skøpuninni.

Ad sijdurstu, lijka so sem þad ad Drottinn hvijldist þann Siounda Daginn, og blessadi hann. So hafa og þeir Gomlu dregid sier þa Meining þar af, ad Heimur þessi skylldi standa sex Þusund Ar, og a þvi siounda Þusund Ari, skylldi Ending og Umbreiting allra Hluta verda, fyrir Tilkomu JEsu Christi til Doomsins. Þa er vijs, þa verdur wt i Hondina afhendt ollum riett trwudum Guds Bornum, sw eilijfa Hvild og Blessun, þa JEsus til þeirra segir: kom-

id hier blessadir. Matth. 25. Þeir gomlu hafa styrkt sijna Meining med þessu. DRottinn skickadi Siøunda Daginn Hvijldar Dag, Ex. 20. Siøunda Arid skickadi hann Hvijldar Ar Jardarinnar, Frelsis Ar Þrælana, Skulldakvittunar Ar Faatækra, Levit. 25. A siøunda Degi i siøunda Ferdinni kriijngum Jericho Mwra, hrundu Stadarins Mwrar nidur fyrir Josua og Israel. A Sioxtiju Ara Fresti, frelsudust Israëls Menn wr þeirri Babyloniskuu Herleidingu. A siøundu Stundu, hvarf Kalldann fraa Kongs Manninum, til Capernaum. Med þvi siøunda Ordinu sofnadi JEsus a Krossinum. Nu a þessu Ari 1660. vantar eptir almennilegum Reikningi, uppaa þau 6000. Arinn, 373 Ar.

Timans Punctar allir standa i Drottinns Valldi, enn ecki Mannlegri Viturd, enn þad maa af Ordi DRottinns audvelldlega skilia, og þad Merki sijna allar Skepnurnar sier, ad ecki muni laungt til Heimsins Enda. Vakid og Bidied, er vor bezta

Regla.

Regla. DRottinn JEsus gefi oss vel vid bwnum ad vera, nær sem Kallid kemur, svo vier verdum þa verdugir fundnir, ad standa frami fyrir Mañsins Syni, þa hñ byrtist.

Margir hafa og halldid, ad a Siounda hvoriu Alldurs Ari Mannsins, væri vid Imislegum Umbreitingum hættast, og einkum þa Nyusinnum Sio reiknast, þad er þad septugasta og þridia Alldurs Ar Mañsins, a hvoriu þeir hafa Vara tekid, ad margir ypparlegir lærdir Menn hafi burt sofnad, einkum Lutherus, Philippus Melanton, Bucholterus, Erasmus af Rotterdam og fleyri; Enn sa er sæll er Dagleg biist vid ad deya, og lifir jafnann i Guds Otta, þvi vorir Tijmar standa i Hendi DRottinns.

Nu þo þessi siounda Dags Hvijlldinn DRottinns, eigi med riettu heima i þvi þridia Herranns Bodordi, samt man þad siounda og nyunda Drottiñs Bodord hier ad hneigiast, med þvi DRottinn vill eftir Innihalldi þess niunda Bodords, ad þinn

Hugur hvijlist fraa allri Oleyfilegri Syrnd til Naungans Eigna edur Audæfa, svo þu ecki Onaadir þinn Hug, med Upphugsan Klookinda, Yfirvarps Riettinda, og Rangfærslu Laganna, odrum til Fiefirringar, enn þier til Abata, þvi er Achabs sturlad Hugarfar, vegna Nabothz Akur lendis, ollum fyrirbodid. Hann vill og eptir Hlioodan þess Siounda Bodords, ad þu hvijlir þijnar Hendur fraa Gripe, Okri, Raani, Stuldi og allri Fyrirmunan aa Naungans Gotzi og Gagni. Sijnum Ræktar og Adgiætnis Augum, maa og aa, sierhvor yfir sitt lijta, og Adstodar Augum til annars Eigna renna, þa Þorf krefur; Enn Agyrndar og Ofundar Auga aa wt ad slijtast, og burtkastast. Unna skaltu þar fyrir Naaunga þijnum Hvijldar, med siinum skomtudum Verdi, sem Gud hefur honum gefid, og svo eiga aller vorir Viku Dagar ad vera vorir og Naaungans Hvijldar Dagar, bædi in Activo og Passivo. Sialfir eigum vier ad hvijlast fraa

fraa ollu Raanglæti, og eirniñ unna vorum Naunga Hviildar fyrir voru Raanglæti.

Rafnid.

HEssi Dagur verdur hiaa oss kallad ur Laugardagur, af Þvotti edur Hreinsun; Hvar fyrir hann og verd ur nefndur i Nya Testamentinu, Þvott-Dagur, maaskie af Þvotti edur Hreinsun Handa, og allra Verkfæra, sem til Guds Þioonstugiordar hosd voru, hellst a Dog um Phariseanna: Edur og af Þvotti, ed ur Laugan Kiennimañaña i Gamla Testa mentinu, sem ecki mattu Ohvegnir gang ga ad Altari DRottins a Hviildardog unum, þad er ockur, mijn Saal, til Eptir tekta.

Adur fyrst i Gamla Testamentinu, var þessi vor Laugardagur bodinn Hviildar-Dagur DRottins, so hann skylldi helgur halldast, i Minning DRottins Hviildar, ad fullgiordu Verki Skopunarinnar, so sem adur er sagt.

Nu er hann halldinn hiá oss Virkur Dagur, og so sem sá siötti i Vikunni, enn i hanns Stad er vor Sunnudagur nu á þessum Nya Testamentesins Tijmum, hei lagur hälldinn og svo sem sá siöundi reikn adur, i Minning JEsu Christi Uppris, þvi þa gieck hann inn i sijna Gud doomlegu Dijrd ar Hvijld, ad yfirstodnu Erfidi Endurlausnar-Verksins, sem þungt á hönum lá i sijnum Manndoomi, og er Meining þeirra gömlu, ad Postular DRottins hafi eptir hänns siálfs Skyckun, þessa Umbreiting giort, til eins Merkis, ad Gydinga Ceremoniur og Tijdeglordir þess gamla Logmals sins, væri aflagdar.

Nafnid minnir ockur, fierdeils á þrigg ia Handa slags Þvott, sem Ritningin helst eptirtakanlega umgietur. Sa fyrste verdur nefndur hiá Esajam Spamanni, med þessum Ordum; Þvoed og hreynsid ydur, takid burt ydvart Ogudlegt Athæfi, frá minum Augum, segir DRottinn, Esa, 1. Þessi Þvotturinn merkir sanna Jdran,

edur grætandi Taar eins idrandi syndugs M.nns. Eg væti um allar Nætur, mitt Legurwm i mijnum Taarum, segir David, Psal. 6. Snwid ydur til DRottins, med Fostum, med Græti og Harmi, segir Spaamadurinn Joel, 2. Cap.

Um þann annann Pvottin talar Spaamadurin Zacharias, med þessum Ordum: A þeim Dogum mun DRottinn giefa Davids Hwsi eirn frij opinn Brunn, til Afhreinsunar þeirra Synda. St. Johannes giörir hier eina Postillu yfir, so segiandi: Bloodid JEsu Christi hreinsar oss af allri Synd, þar i laugar sig ein ydrandi Saal med sannri Trw um Fyrirgiefning Syndanna, fyrir JEsu Blood.

Þess þridia Pvottarins gietur hinn heilagi David med þessum Ordum: Eg þvæ mijnar Hendur i Meinleysinu, þad merkir Liifernisins Betran. Pilati Handa Pvottur kiemur þar ecki vid, ei helldur Handa, Krwsa og Kiera Pvottr þeirra Hræsnis fullu Phariseara. Hræsni og Isirdrep

 skap-

Kapur er lijka sem saurugt Vatn, þess meir sem Madur þvær sig þar i, þess Ohreinni verdur hann. Miin Sal, halltu nu þinn Laugardag ei sijdur i Verki enn Nafni. Hugsa þu um̃, hvad opt og mykilega þu hef ur saurgast, og Ohrein ordid fyrir Augum Drottins, af syndsamlegum Hugreñingum, Ordum og Athøfnum, a nu umlidnum sex Vikuñar Døgum, þvo þu nu þetta Synda Kaamid af þier, med heitum Hiartans Idrunar Taarum, og audmiwkri Jaatningar og Bænar Andvarpan, hrein sa þig med JEsu Christi Bloodi stadfastlega af ollu Megni og Mætti Hiarta þijns, trwandi Fyrirgiefningu Syndanna, fyrir hanns Blood og Verdskulldan. Þvo þu þier i Meinleysi Handa þinna, med Hiartans alvarlegum Asetningi, Lijfernid ad forbetra, svo muntu a Morgun þveginn og hreinn, byrtast j Drottins Hwsi, fyrir Drottins Augliti, þad er sw hæsta Gledi Samvitskunnar.

A Laugardogum hreinsa Menn og þvo

Lijkama sinn, og pad sem Menn prijda sig med i Samkundunni, so peir verdi ecki til Mijnkunar nie Vidurstyggiu fyrir annara Manna Augum. Hvad myklu framar skylldum vier fyrirfram, þegar a Laugar dogunum, pvo Sanvitskur vorar fyrir sanna Idran, rietta Trw, og goodann Aset ning af daudlegum Verkum, til ad þioona Gudi lifanda, svo vier i Samkundu Drottins verdum ecki Gudi og hanns Englum ad Vidurstyggiu.

Þegar Josua ætti ad leida Israels Lijd yfir um Jordan, þa liet hann wthroopa fyrir Foolkinu þessi Ord: Helgid ydur, þvi a Morgun skulu þier sia Dasemdarverk DRottins. Þad skylldi og ætti ad vera vor Laugardags Aminning, þviad i Kyrkiu Sofnudinum sier þu Dasemd Drottins, þa þu sier Sofnudinn i goodum Lijdsins og Landsins Fridi til samans kominn, undir dasa mlegri Þolinmædi DRottins. Dasemd DRottinn sier þu, þa þu sier Kiennimanninn i Skriftar Stoolnum, bodandi

Synda-

Syndanna Fyrirgiefning, med Handaña Uppaleggingu, og a Predikunar Stooln um, kunngiörandi opinberlega ollum Trwudum, Frid vid Gud fyrir JEsum Christum; pryssa mattu þa Gud med Forund ran Hiarta þijns, sa ad þvilijka Magt hefr Mønnunum giefid. Daasemd DRottins sier þu i Utdeilingu JEsu Lijkama og Blods, undir Braudi og Vijni, i þvi Haa verduga Sacramenti. Daasemd Drottins sier þu, þa þu sier Kiennimanninn med upplyptum Hondum, blessa þig i Nafni DRottins, hvar uppa þu att og med Guds Bornum, ad segia eitt hiartannlegt Trwar Amen.

Hier ad auki minstu, ad allar vorar Æfi Stundir, wtleidast med þessum sex Viku-Dogum, Oll Æfinn vor er ecki añad enn Armæda og Erfidi, þo kiemur Efalaust og Obrygdannlega, sa siøundi Hvijldardag urinn eptir, þa leggst Lijkaminn i Jord, og hvijlist af sijnu Erfidi: breyttu þessu ecki um mijn Saal, halltu ecki sex Daga Hvijld

Efi þinnar i Synd og Jdrunarleysi, edur syndsamlegu Hollds Sælgæti, med þeim rijka Manni, þvi þad er Erfidis Von i eylijfuin Kvolum, Luc. 16. Erfida þu helld ur uppæ þad; ad þu fyrir sanna Jdran, verdir laus vid Syndir þijnar, þa kiemst þu til eylijfrar Hvijldar, eptir stundlegt Erfidi, Erfidis Manninn langar giarnann eptir Hvijldardegnum; lat þig og langa eptir þinni eilijfri Salar Hvijld, og hugga þig i þinni ser Daga Armædu, vid Von eptirkomandi Sælu, og lattu med Hialp Drottins, hvern einasta Efi-Dag þinn, vera, Jdrunar, Trwar og Leidriettingar Laugar dag, þvi þu veitst eigi nær til þijn verdur sagt, so sem til Jsraels Manna a Eydimorkunni: Þier hafid noogu leingi hier verid, takid ydur upp og ferdist.

O! HErra JEsu, lattu oss i þijnum Heilagleik helgada, sa ad siai þijna Dasemd i þvi himneska Fodurlandi, Amen.

JESUS,

Merkt,

Merkilega skijn þu mier fyrir Siœnum miñ Herra Jesu, i þessari sioundu Dags Hvijldiñi þijns himneska Fødurs, þar hvijldist Faderinn i sinni Speki og forlystadi sig med guddoomlegri Gledi, i sijnum Vijsdoomi, þad varstu og ert minn HErra JEsu, þu eiñijsa Spekinn og Vijsdoomurinn Fødursins, þa hvijldist þu Spekinn Guds i Fødursins Brioosti, forlystandi bædi hann og þig, i hanns og þijnum Verkum. Þa hvijldist heilagur Andi, i Fødur og Syni, forlystandi sig i þier, þu Spekinn Guds, og þig aptur forlystandi i sier, med sijnum Lijfgunar Krapti lifandi og frioofsamar giørandi allar Skiepnur.

Miñ HErra JEsu, vertu Hvijld og Forlysting minnar Saalar, og mijns Hiarta. Drag þu mitt Sinni og Hiarta fraa holldlegum Vellystingum. Laattu mig ecki leita Saalu minni Hvijldar hiaa neinum jardneskum Hlutum. Vertu Hvijld miñi Samvitsku, þa hun vegna Syndanna ver-

dur Droosom. Vertu Hvijld minni Saalu, þaa Diøfull Daude og Synd vilia hana Onaada. Vertu m:jn Hiartans og Hugarhvijld, þaa eg fiñ ecke meir Huggun, nie Hvijld hiaa Moñunum eda Heime þessum, i mijnum Anaudum. Gief þu Saalu miñe eilijfa Hvijld aa Himnum, og uñ þu af Naad þiñe, Lijkama mijnum Hvijldar i Guds, Barna Reit aa Jorduñe. Hvijldu jafnañ i mier, svo eg meige ætijd Hvijlast i þier. Þu befalader heilagañ ad hallda þiñ Hvijldar Dag, kiendu mier þa þiina Skickun ad giora. Gief þu mier Kraptog Styrk ad giora þad þu befalar, og befala mier so ad giora hvad þu villt. Vertu alla Tijma siaalfur miin rietta og saña Hviildar Dags Helgun, og Helga mig i þijnum Sañleika, þitt Ord er Sañleikur. Þu hefur Hvijldardageñ siaalfur blessad; Vardveittu mig so eg ecke a Hviild ardeigenum bolve nie Bolvunar Verkeñ viñe.

Stadfestu yfir mier þa Blessan hvoria

þu

þu lætur boda, ꝫ ollum Hvijldardogum i þiinu blessada Evangelio. Laattu mig vaka og sofa, lifa og deya, viña og hvijlast, under þeirre Blessun, med hverre þu lætur hvoria Hvijldardags Þionustugiörd endast. Laattu mig mz þiñe Blessan Blessadañ, enda oll mijn Dagsins, Vikuñar og Æfeñar Verk. Laattu mig og sialfañ þiñe Blessan blessadañ, sia þig og heidra þig i eilijfre Vegsemd, þu blessade Jesus Eilijfrar Dyrdar Odaudlegur Kongur, Amen.

Morgun Ps. wr Donsku utlagdr.

Ton, Eg frials vid Logmaal fæddur er.

O Gud þier sie Þock eilijfleg, ædstann fyrer þann Gooda, ad þu vardveittir aumañ mig, umlidna Nott fra Voda.

Eg bid af Hiartans hryggri Lund, Himneska Meyar Sæde, ad þu i Dag og alla Stund, annest mig, mitt Hiaalpræde.

Fra Synd, Olucku Sorg og Pijn,

sier-

fierhvoriu er mier kann granda, goodur þinn Eingell giæte miin, gief mier þin helga Anda.

Stiir minu Hiarta, Siñe og Saal, siist laat mig fraa þier skilia; Ad i Guds Otta, utañ Taal, æstunde ad giora þin Vilia.

Hvert sem sveima uñ Haf eda Lond, hvort eg er ute eda inne, leid mig vid þiina hægre Hond, Heiptar Meñ Styrk þin fiñe

Medur votriettum Armlegge, yfirstyg Fiandmenn miina; Lucku, Gotz, Æru, Liif og Fie, legg eg aa Myskun þiina.

Nær eg er þiñ og þu ert miñ, þeinki eg uñ aungvañ Vanda; I Herrans Orde eg Huggun fiñ; Hvor kañ mier þaa mootstanda?

Gief þu Saal, Æru, Eign og Liif, eg DRottiñ þier befale; vid Tvidrægne og Hatri hliif, Hræsne, Roog og Baktale.

Gief þu mier sæla Simeons Stund, Saal þaa fraa Hollde viike, lattu mig siidar faa þinn Fund, Fader i Himmariike,

Alls þessa, Guddooms eilyf Naad, i

IEsu

JEsu Nafne eg beide; Drotteñ Gud allt
vort Efne og Raad, til Endirs bestaleide.

Kvølld Psalmur.

Ton, Til þijn heilage HErra Gud.

Blessada JEsu blessud Und, blesse mig JEsus sæte, blesse mig JEsu blessud Hond, Blessun þijn ad mier giæte, blesse mig Gud i Svefne og Sæng, sicalfs Drottens under Hlijfdar Væng; Mijskun hanns mig Riettlæte.

Kom þu og hvijl i Hiarta mier, Hrygd allre burtu vende, fyrir ølly mig vondu ver, veit mier eg hiaa þier lende, gief mier Jesu gladværa Noott, geym og vernda vid Kvøl og Soott, med þinne Hiaalpar Hende.

Svefn Drar falli ei mig aa, aungva laat Sturlan pijna, Eingla þijna laat ad mier gaa, og umkriingia Hvijlu miina, geyme mig Armur Græðarans, geyme mig Kraftur Orda hanns, fyrir millduftu Myskun siina.

Milldaste JEsu Mariu Son, Myskun-

er HErrans goode, naakvæmust JEsu Naadar Von, Naad þijn med rigndu Blóóde, yfir mijn dreifest Andleg Mein; Er þaa mijn Saal og Hyggia hrein, þijn Helgun mitt Hiartad riooде.

Helgasta JEsu Hiaalpar Naad, mier hlijfe vid ollum Vanda, þad megtugasta Meyar-Saad, mier virdest hiaa ad standa, hiaalpe mier best þijn Hrygd og Pijn, hijrustu Naad mier ætijd sijn, med Hiaastod heilags Anda.

Sie Gude Fodur swngen Dijrd, Syne og helgum Anda, af ollum Tungum ætijd skijrd, sem oss giorer Naad ad senda; Heidur og Lof i hverre Att, med Hiarta og Munne sijngium kaatt: Amen, Jaa, utan Enda.

Aunar Morgun Psalmur.

Ton, Christs er Koma fyrir Handum.

Aund mijn af ollum Mætte, O DRottenn þackar hier, ad þu mijn allvel gættir, i Nootr og hlijfder mier, Liikn þinne vil eg lijsa, og lofa Kiærleik þinn, einig þaa Elsku priisa, ad þu varst Skiolldur minn.

Alls hættud Sæmd og Æra, O JEsu þier sie veitt, ad mig aumañ aahræra, illt vestu ecke neitt, miin skal þvi Tungañ mæla, uñ Myskun þijna þraatt, og heñe jafnanñ hæla, af Hiarta Dag sem Naatt.

HErra heilage Ande, Heidur þier jafnañ sie, ad undañ øllu Grande, i Noott mig droost i Hlie; Vek mig i Villd og Mætte, Vegsemd ad seigia þier, eñ hafna Heimsins Hætte, til Heilla siaalfum mier.

Blessud Þreñingeñ bliida, blesse minn Saalar Hag, afvende Eymd og Kviida, Almaattug þennañ Dag, og allar Æfe Stunder, eñ þaa Heims Mædañ þver, uñ mier aa allar Lunder, eiliijft Lof siingia þier.

Kvølld Psalmuriñ.

Ton, Skapariñ Stiarna HErra hreiñ.

O JEsu þier sie Þock og Lof, fyrir þiina Ast og Naadar Giof, vel hefur þu miñ veikañ Hag, verndad og geymt uñ þennañ Dag.

Slijñ eingeñ mig hendtu hier, Hliifd Nottens miins þad veitte mier, Satan fieck

fieck ei ad orka neins, sem Önd nie Lijfe var til Meins.

Jeg vil fyrir þad JEsu kiær, jata þier Vegsemd fiær og nær, af Hiarta, Muñe, Hug og Raust, halldest þiin Virding endalaust.

Eilijfañ bid eg Allmatt þiñ, Astkiære JEsu Herra miñ, fyrirgief øll miin Afbrot lioot, i Dag sem framde þier a moot.

Dags Viñañ miin, sem drijgda eg hier, Drotteñ miñ goodur, þockneft þier, efle þiin Blessan allt mitt Raad, auk mier Von Trw og Kiærleiks Daad.

Geymdu mig Drotteñ Gud i Nott, fra grimmum Voda, Kvol og Soott, so Oviñ giore mier eingeñ Grond, yfir mier sie þiin Hiialpar Hond.

Luckuna, Heilsu, Laan og Fied, Lijf og Saalina eññ med, Umſioon þiñe eg allt þad gief, ohræddur eg so ligg og sef.

J DRottens Nafne eg hvijlest hier, haf þu miñ Jesu gaat a mier, eg fel mig þiñi Elsku eñ, og alla þiina Christna Meñ.

Lof

Lof sie Födurnum lefed og tiad, Lof sie
vors Herra JEsu Raad , Lof helgum
Anda allañ Tijd. Amen ; Lof sie
hier Prening blijd.

* * *

Heidur hier, Hæda sie Fader!
Hiartans af Art Lofid skarti,
Giøf fyrir Lijffins eillijfa
Lioomandi Hlioomur þar romi!

L. Sal. Þar þessi anecdota poetica eru
i nockrum Exempll. eignud Sal. Sr.
Hallgrijme, þa eru þau laaten hier medfil-
gia þessum Bladsijdum til Uppfyllingar.

